

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ-ΦΑΞ 2105232553, ΦΛΕΒΑΡΗΣ-ΜΑΡΤΗΣ 2015 ΑΡ. ΦΥΛ. 505, € 1,50

ΠΟΥ ΤΟ ΠΑΕΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΩΝ ΕΚΒΙΑΣΤΩΝ

Εκβιάζει την Ευρώπη για να τη διασπάσει και να τη διαλύσει για λογαριασμό του αφεντικού της, της πουτινικής Ρωσίας. Η Ελλάδα μπορεί άμεσα να σηκωθεί αν σταματήσει το παραγωγικό σαμποτάζ και η λεηλασία από τους ρωσοκινέζους. Ούτε ένα Ευρώ από την Ευρώπη στην κυβέρνηση Τσίπρα εφόσον είναι αποτέλεσμα του εκβιασμού της

Ολος ο πλανήτης αναρωτιέται που το πάει αυτή εδώ η κυβέρνηση. Η πιο συνηθισμένη και απλή εξήγηση είναι αυτή που προβάλλει η ίδια η κυβέρνηση, ότι δηλαδή πιέζει την Ευρώπη για να αποσπάσει κάποιες οικονομικές υποχωρήσεις από αυτήν ώστε να μη χρειαστεί να περάσει ένα πρόγραμμα περικοπών για το λαό, οπότε θα κινδυνέψει να καταρρεύσει κάτω από την πίεση της εκλογικής της βάσης και της εσωκομματικής της αντιπολίτευσης. Μετά από αυτή τη δικαιολογία εμφανίζεται και ο εκβιασμός που όλο και περισσότερο ανοιχτά προβάλλει το υποτιθέμενο αριστέρο ρεύμα της κυβέρνησης και ο οποίος είναι ο εξής: “Αν δεν υποχωρήσετε πάμε στη χρεωκοπία, πράγμα που σημαίνει είτε ντόμινο χρεωκοπιών και πιθανή διάλυση της ΕΖ είτε αποχώρησή μας από την ΕΖ και την ΕΕ και συμμαχία μας με τη Ρωσία”.

Αυτή η απειλή έχει χάσει εδώ και ένα χρόνο μεγάλο μέρος της αξίας ως προς το ένα σκέλος της, δηλαδή

δη ως προς το ντόμινο χρεωκοπιών. Αυτό γιατί όλες οι χώρες του ευρωζωνικού Νότου έχουν ανακτήσει

πλήρη πιστωτική αξιοπιστία και μένει πια μόνη της σαν μια παράξενη και ειδική πληγή η οικονομική βύθιση της Ελλάδας και η απόλυτη πολιτικο-οικονομική αναξιοπιστία της. Όμως πιάνει σε ένα βαθμό η γεωπολιτική απειλή επειδή αρκετοί στη Δύση νομίζουν ότι αν η Ελλάδα κινδυνεύει να πάει με τη Ρωσία είναι λόγω χρεωκοπίας. Δεν ξέρουν ότι η Ελλάδα έχει χρεωκοπήσει ακριβώς επειδή έχει πάει με τη Ρωσία και μάλιστα εδώ και τρεις δεκαετίες. Μόνο στην επιφάνεια είναι στην ΕΕ και είναι για να κάνει ζημιές.

Όμως το πιο μεγάλο πρόβλημα

για όλους δεν είναι η πειστικότητα των εκβιασμών που κάνει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ στην ΕΖ, αλλά το ποιος είναι ο πραγματικός άμεσος στόχος αυτών των εκβιασμών. Πως μπορεί για παράδειγμα ο στόχος να είναι κάποια ξεχωριστή ευνοϊκή μεταχείριση της χώρας μας από τους πιστωτές όταν η κυβέρνηση αποξενώνει όλες τις άλλες κυβερνήσεις της ΕΖ και σε μεγάλο βαθμό και την αρχικά ευνοϊκή γι αυτήν κοινή γνώμη αυτών των χωρών με το να απαιτεί με αλαζονικό τρόπο μονομερή κατάρ-

συνέχεια στη σελ. 2

ΖΗΤΩ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΩΡΥΧΩΝ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ!

Αγώνας όλης της εργατικής τάξης ενάντια στους σαμποτέρ
Ο φασισμός του ΣΥΡΙΖΑ στην περιοχή δεν θα περάσει!

Στις 5/4 οι εργαζόμενοι στα μεταλλεία Χαλκιδικής που είχαν προγραμματίσει την ίδια μέρα πορεία υπέρ των μεταλλείων από το Χονδρό Δένδρο στη Μ. Παναγιά, δέχθηκαν επίθεση από ομάδα 50 περίπου ατόμων με κουκούλες και στολές παραλλαγής που πέταξαν πέτρες με σφεντόνες, μπουλόνια και φωτοβολίδες, σε εργαζόμενους μπροστά στο εργοτάξιο.

Η επιχείρηση τρομοκράτησης δεν πέρασε και η διαδήλωση έγινε. Οι τραμπούκοι επιτέθηκαν και στους διαδηλωτές στο τέλος της κινητοποίησης, και είχαν την κάλυψη της αντι-διαδήλωσης που οργάνωσαν την ίδια μέρα οι “επιτροπές αγώνα κατά του χρυσού”

με επικεφαλής τη βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ Κ. Ιγγλέζη.

Οι εργαζόμενοι έχουν πολλές φορές αναγκαστεί να αντιμετωπίσουν τις προβοκάτσες που τους έχει στήσει στο παρελθόν το μέτωπο της καταστροφής και της ωμής βίας της φασιστικής η-

γεσίας του ΣΥΡΙΖΑ. Αυτή τη φορά βιντεοσκοπήσαν την επίθεση στο εργοτάξιο και τη στάση της αστυνομίας, η οποία φαίνεται να παρακολουθεί αδρανώς, (https://www.youtube.com/watch?v=Ax9jaf__34Co). Οι εργαζόμενοι είχαν δύο τραυματίες, ενώ στο βί-

ντεο φαίνεται καθαρά πως οι τραμπούκοι στόχευαν πριν πετάξουν τις πέτρες. Έτσι αχρηστεύθηκε η συκοφαντική επίθεση της βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ, Κ. Ιγγλέζη, που όχι μόνο κάλυψε

συνέχεια στη σελ. 5

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ: • Αφίσα της ΟΑΚΚΕ: ΟΙ ΓΚΕΜΠΕΛΣ ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ ΕΤΟΙΜΑΖΟΥΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ, σ. 2 • Υπόθεση Βαγγέλη Γιακουμάκη: Ο λαός να τσακίσει το φασισμό τραμπούκων και βασανιστών, σελ. 3 • Πρωτοφανές σημάδι φασισμού: Ο ΣΥΡΙΖΑ θέλει να βάλει το στρατό στα σχολεία, σελ. 5 • Αιώνια τιμή και δόξα στο Νίκο Μπελογιάννη, σελ. 7 • Υεμένι: Η επέμβαση της Σ. Αραβίας ανοίγει το δρόμο στον Άξονα Ρωσίας-Κίνας-Ιράν, σελ. 16

Υπόθεση Βαγγέλη Γιακουμάκη: Ο λαός να τσακίσει το φασισμό τραμπούκων και βασανιστών

Η υπόθεση του φόνου του Βαγγέλη Γιακουμάκη (λίγη σημασία έχει το γεγονός ότι τυπικά πρόκειται για αυτοκτονία) από την οργανωμένη βία των τραμπούκων συμμαθητών του στη Γαλακτοκομική Σχολή στα Γιάννενα σήκωσε μεγάλο κύμα συγκίνησης και οργής μέσα στο λαό. Κι αυτή δεν πέρασε μετά τις πρώτες μια - δυο μέρες της ανακάλυψης του άψυχου σώματος του παιδιού, που τό 'χανε σκυλέψει άγρια ζώα, 800 μέτρα μακριά από το κτήριο όπου φοιτούσε.

Η συγκίνηση κι η οργή αυτή δεν έπεσε από τον ουρανό και δεν έγινε τυχαία μαζικό κύμα καταγγελίας, με αυθόρμητες συγκεντρώσεις χωρίς κρυφή κομματική διοργάνωση, που καλεστήκανε κυρίως μέσα από το Ίντερνετ. Η υπόθεση ανέδειξε το πόσο πλατύ και κοινό φαινόμενο είναι η ατιμώρητη δράση των τραμπούκων στη μια ή στην άλλη εκδήλωση της κοινωνικής ζωής: στο σχολείο, στη σχολή, στο στρατό, όπου δηλαδή σάπιοι άνθρωποι, ακόμη και ανήλικοι, βγάζουνε από μέσα τους τη χειρότερη αστική, τη φασιστική παλιανθρώπια και βία πάνω στους - για οποιονδήποτε λόγο - ευάλωτους, ευαίσθητους και αδύναμους.

Αυτό είναι ένα φαινόμενο που συμβαίνει στον ένα ή στον άλλο βαθμό σε ολόκληρο τον καπιταλιστικό κόσμο, σήμερα δηλαδή σε όλο τον πλανήτη. Το ειδικό χαρακτηριστικό, ωστόσο, που ξεχωρίζει την Ελλάδα και άλλες χώρες που στον ένα ή στον άλλο βαθμό έχουν ένα φασιστικό ή σοσιαλφασιστικό μπλοκ της αστικής τάξης στην εξουσία είναι η τεράστια μοναξιά του θύματος, πολλές φορές ο στιγματισμός του και η μερική ή πλήρης ατιμωρησία των τραμπούκων και βασανιστών.

Τέτοια περίπτωση χώρας είναι επίσης η αγαπημένη όλων των κομματικών ηγεσιών στην Ελλάδα, η φασιστική νεοσαρική Ρωσία του Πούτιν, όπου ο τραμπούκος και φονιάς βασανιστής είναι βασιλιάς, είτε πρόκειται για στρατιωτικό που υπηρετούσε στην Τσετσενία, είτε για ναζιστή τραμπούκο που δέρνει Καυκάσιους και Ασιάτες μετανάστες, προοδευτικούς διανοούμενους και δημοκράτες ακτιβιστές.

Οι ιστορικές πηγές της βίας

Στην Ελλάδα το τσάκιμα της λαϊκής αντιφασιστικής και αντιιμπεριαλιστικής επανάστασης του 1941-1949 (ΕΑΜ-ΕΛΑΣ, ΔΣΕ) έκανε άρχοντα στην πόλη και στο χωριό τον ακροδεξιό και φιλοναζιστή τραμπούκο, τον παλιό ταγματάλητη και το χίτη βασανιστή.

Κάθε είδους κοινωνικό κατακάθι, από τους σωματέμπορες, τους βιαστές ανηλίκων, τους αντεροβγάλτες και αποκεφαλιστές ανταρτών έγινε πρωτοπορία της "εθνικοφροσύνης" και υπεβάλλε τους πατριώτες και δημοκράτες σε κάθε είδους μαρτύρια και ταπεινώσεις. Ειδικά στην επαρχία αυτή η βία ενώθηκε με όλη την τοπική βυζαντινή - φεουδαρχική ιδεολογική και κοινωνική καθυστέρηση, κυρίως στις ορεινές και απρόσιτες περιοχές, τελικά με την εξουσία του παπά και του χωροφύλακα που επιχειρούσε να γυρίσει τον τροχό της ιστορίας προς τα πίσω και να κάνει το λαό να ξεχάσει τα

μεγάλα του επιτεύγματα όταν προσπάθησε να πάρει την εξουσία και τη ζωή του στα χέρια του.

Παιδιά, όχι στενά πολιτικά αλλά με την ευρεία έννοια, αυτής της βρωμερής παράδοσης ήταν οι βασανιστές του Βαγγέλη.

Αυτή λοιπόν την ατιμωρησία της σκληρόψυχης βίας, που είχε αρχίσει να τη συντρίβει και να τη στιγματίζει η κουλτούρα του Πολυτεχνείου και της μεταπολυτεχνειακής δημοκρατίας, ήρθε το 1981 το σοσιαλφασιστικό μπλοκ ψευτοΚΚΕ - ηγεσίας ΠΑΣΟΚ να την ενισχύσει και να της δώσει νέο, "αριστερό" και "αντιιμπεριαλιστικό" λούστρο.

Αυτό έγινε - από τη μια - χάρη στη στήριξη ή την ανοχή της βίας αυτής από όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα και κυβερνήσεις για περισσότερο από τρεις δεκαετίες και από την άλλη χάρη στη χειραγώγηση, διάβρωση και διάλυση από τα ίδια αυτά κόμματα, τόσο της κλασικής όσο κυρίως της νέας ψευτοαριστερής αντίδρασης, κάθε μαζικής οργάνωσης του λαού, είτε στο συνδικαλιστικό επίπεδο είτε στο επίπεδο των αυθόρμητων πρωτοβουλιών και συσπειρώσεων των πολιτών σε χώρους δουλειάς, μαθητείας και γειτονιάς, ενώ αμέσως μετά την πτώση της χούντας ξεκίνησε ο πολιτικός τραμπουκισμός της ψευτοαριστεράς με επικεφαλής το ψευτοΚΚΕ.

Ένα πολιτικό καθεστώς το οποίο επιμένει με μανία στη νομιμότητα των ναζιστών, ρατσιστών δολοφόνων της "Χρυσής Αυγής", παρά τις ηχηρότατες αποκαλύψεις τόσο για τη βία τους όσο και για τον απόλυτα χιτλερικό τους χαρακτήρα δε θα μπορούσε ούτε ευαίσθησιες για την μη στενά πολιτική βία κατά των αδύναμων να έχει, ούτε πολύ περισσότερο να είναι φόβητρο για τους τραμπούκους και τους βασανιστές.

Σήμερα η φαιο-κόκκινη" κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ συμμαχεί ανοιχτά πλέον με τους ναζιστές και με τις ακροδεξιές, σοσιαλναζιστικές συμμορίες της καταστροφής που φοράνε "αντιεξουσιαστικό" μανδύα, τους επίσης τραμπούκους φίλους της από τη φιλοναζιστική "Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς" (δες άρθρο μας <http://bit.ly/IFuSLUS>) που πριν λίγες μέρες κατέλαβαν κρατώντας ρόπαλα τη Νομική, πέταξαν έξω φοιτητές και καθηγητές, έδειραν πανεπιστημιακούς στη Θεσσαλονίκη και βανδάλισαν υποδομές. Στη συνέχεια κατάλαβαν το κεντρικό κτήριο του Πανεπιστημίου της Αθήνας, όπου έδιωξαν ακόμα και από το προαύλιο τους πανεπιστημιακούς που τόλμησαν να διαμαρτυρηθούν γι' αυτή την εξωτερική κατάληψη - κατοχή, ποδοπατώντας έτσι απόλυτα κάθε έννοια ασύλου. Όλα αυτά έγιναν και γίνονται με την πλήρη κάλυψη της κυβέρνησης. Μάλιστα ο

υπουργός Πολιτισμού και Παιδείας του ΣΥΡΙΖΑ Μπαλτάς έκανε λόγο για "εκδηλώσεις της συσσωρευμένης κοινωνικής οργής".

Η συνωμοσία του εκφοβισμού και της σιωπής

Αν κάτι έκανε εντύπωση σε πολλούς δημοκρατικούς ανθρώπους μετά την αποκάλυψη των μαρτυριών στα οποία υπεβάλλαν το Βαγγέλη οι βασανιστές του, ήταν η μανιασμένη προσπάθεια ενός βρώμικου μηχανισμού κρατικής γραφειοκρατικής εξουσίας να πετάξει από πάνω του κάθε ευθύνη για το έγκλημα, μολονότι ήξερε με ανατριχιαστικές λεπτομέρειες όλα τα στοιχεία που με μαθηματική ακρίβεια οδήγησαν σε αυτό.

Ο διευθυντής, οι καθηγητές, οι συνδικαλιστές στον Ελληνικό Γεωργικό Οργανισμό (ΕΛΓΟ) "Δήμητρα", αντί να μπουν μπροστά στη διαλεύκανση της υπόθεσης και στην παραδειγματική τιμωρία των ενόχων, έκαναν θέση αρχής το "καμία ευθύνη στο μηχανισμό της Σχολής - για τη βία φταίει η οικονομική ένδεια και οι κακές υποδομές στη Σχολή και γενικά στη δημόσια εκπαίδευση κάθε είδους".

Πρόκειται για την παλιά "καλή" κνίτικη γραμμή, η οποία δεν χτυπάει καθόλου τη δομή και τις κοινωνικές σχέσεις εξουσίας μέσα στο χώρο της εκπαίδευσης, ούτε την αντιδραστική ιδεολογική γραμμή που διαπερνάει τους χώρους γενικής και τεχνικής παιδείας, αλλά ζητάει μονάχα "πιο πολλά λεφτά από το κράτος" για να μασουλάνε οι γραφειοκρατικές, συνήθως ψευτοαριστερές συμμορίες κάθε είδους, μακριά και έξω από τις ανάγκες μαθητών, σπουδαστών και φοιτητών, δηλαδή μακριά από τις ανάγκες της χώρας για δημοκρατία, παραγωγή κι ανάπτυξη.

"Σκάστε φιλελεύθεροι!"

Αυτή άλλωστε ήταν και η βαθιά γραμμή του σοσιαλφασισμού απέναντι στον δολοφονικό τραμπουκισμό στο Γιακουμάκη, όπως αυτός εκφράστηκε από έναν βασικό του εκπρόσωπο στα ΜΜΕ, το στέλεχος του ψευτοΚΚΕ Μπογιόπουλο: αυτός, στην εκπομπή που κάνει στο σταθμό του Χατζηνικολάου στο ραδιόφωνο, Real FM, βροντοφώναξε στους αστοδημοκράτες, σε γενικές γραμμές ευρωπαϊόφιλους των καναλιών της τηλεόρασης, που ανέδειξαν το φόνου του Βαγγέλη "να σκάσουν", γιατί, αφού είναι "με το μνημόνιο, την πείνα και την υποχρηματοδότηση στην Παιδεία" δεν έχουν δικαίωμα να συγκινούνται και να οργίζονται, ούτε να προβάλλουν και να καταγγέλλουν τους φυσικούς και ηθικούς αυτουργούς της δολοφονίας!

Φυσικά, αν δεν ήταν και αυτοί οι λίγοι αστοδημοκράτες να σηκώσουν το θέμα και να του δώσουν την έκταση που έλαβε, ο Βαγγέλης και το μαρτύριο του θα είχε θραυτεί κάτω από τόνους "ταξικής αντιμνημονιακής" δημαγωγίας των κάθε λογής Μπογιόπουλων και των φίλων

του ΣΥΡΙΖΑίων, ως τάχα ζήτημα οικονομικής κρίσης κι όχι καραμπινάτου εκφασισμού της κοινωνικής ζωής.

Και φυσικά κανένας κνίτης Μπογιόπουλος και κανένας τάχα ευαίσθητος για τη φτωχολογιά και τους αδύναμους "αντιμνημονιακός" της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, αν δεν υπήρχαν αυτές οι δημοκρατικές τάσεις μέσα στον ηλεκτρονικό Τύπο, δεν θα άφηνε να ακουστεί ότι οι ψευτοσυνδικαλιστές τραμπούκοι του ΕΛΓΟ απείλησαν τον άνθρωπο που ανέλαβε να διεξαγάγει την ΕΔΕ για την υπόθεση του Βαγγέλη ότι "αν πειράζει το διευθυντή μας, θα χυθεί όχι το αίμα του διευθυντή, αλλά το δικό του".

Άλλωστε, ο κνίτικος σοσιαλφασισμός είναι ο πρώτος που έχει καταγγείλει κάθε δυτική προέλευσης αστοδημοκρατικό κίνημα για δικαιώματα περιθωριοποιημένων κοινωνικών ομάδων ως "ιμπεριαλιστικό κοσμοπολιτικό" και "γλυκερό φιλελεύθερο", που τάχα πάει να χτυπήσει τις λαϊκές παραδόσεις από τα δεξιά. Λες και το παλιό ΚΚΕ με το ΕΑΜ δεν ήταν το πρώτο που μπήκε στο χωριό για να σπάσει τα δεσμά της καθυστέρησης με την παιδεία, το θέατρο, τη δημοκρατική λαϊκή συνέλευση, την κουλτούρα της ανοχής του διαφορετικού και της απελευθέρωσης της γυναίκας από την πατριαρχική βία.

Για τους κνιτοειδείς, επαρχία δεν είναι οι χιλιάδες καλοί και τίμιοι άνθρωποι του μόχθου, που σπρώχνουνε μπροστά τον τροχό της ιστορίας, σπάζοντας τις αρνητικές παραδόσεις, αλλά οι χειρότερες επιβιώσεις της ορεσίβιας καθυστέρησης, της βίας και της ψευτομαγκιάς, που αποτελούν δήθεν κάποια διεστραμμένη μορφή "αντιιμπεριαλιστικής αντίστασης" στο δυτικό "γλυκανάλατο" δημοκρατισμό. Λες κι αυτός ο δημοκρατισμός είναι "των μονοπωλίων" κι όχι παιδί των αντιφασιστικών και προλεταριακών αγώνων των λαών στη Δύση, ειδικά στην Ευρώπη, που έχουν επιβάλει αυτές τις κατακτήσεις στις σάπιες αστικές τάξεις.

Το κλειδί είναι τα σχολεία

Ο χώρος στον οποίο παρατηρείται πιο εκτεταμένα το φαινόμενο της ατιμώρητης τραμπούκικης βίας είναι το σχολείο, λιγότερο το δημοτικό και περισσότερο το γυμνάσιο και το λύκειο. Εκεί ενώνονται όλα τα στοιχεία της φασιστικής και σοσιαλφασιστικής πανούκλας που απειλεί να καταπιεί τη χώρα.

Από τη μια η βία του χρυσαυγίτη, ναζιστή τραμπούκου που όλο και δυναμώνει, τρομοκρατώντας χωρίς αντίσταση τους δημοκράτες, μετανάστες ή απλώς αδύναμους να αντισταθούν μαθητές, υπό το πολλές φορές αδιάφορο βλέμμα της καθηγητικής υπαλληλίας (αν και μεγάλο κομμάτι των καθηγητών είναι αριστεροί και δημοκρατικοί, ο σοσιαλφασισμός και οι συμμορίες των ΟΛΜΕ - ΔΟΕ τους έχουν πετάξει στο περιθώριο και τους έχουν αφαιρέσει την πραγματική δυνατότητα για δημοκρατική πάλη μέσα

Υπόθεση Βαγγέλη Γιακουμάκη: Ο λαός να τσακίσει τον φασισμό τραμπούκων και βασανιστών

συνέχεια από τη σελ. 3

στα σχολεία). Αυτή η ατιμωρησία οδηγεί κι άλλους νέους στη ναζιστική συμμορία, ακόμη και πρώην θύματά της τα οποία θέλουν να γευτούν πώς είναι να είσαι από την πλευρά του “δυνατού και κυρίαρχου”.

Από την άλλη, η κνίτικη, ψευτοαρστική βία που κυρίως τις δεκαετίες του '90 και του 2000 ξεφτίλιζε και απομαζικοποίησε κάθε μαθητική απεργία και κατάληψη, κάνουντάς την συνώνυμη της καταστροφής του σχολείου και της συμμοριτικής δράσης, χωρίς δημοκρατικές συνελύσεις και πλειοψηφίες των μαθητών, ήταν αυτή που έδωσε το πρώτο ύπουλο χτύπημα στη λαϊκή, δημοκρατική οργάνωση μέσα στα σχολεία. Αν αυτή υπήρχε σήμερα θα ήταν ασπίδα για κάθε μαθητή που πέφτει θύμα της βίας και η οποία θα απομόνωνε τα χαλασμένα, δεξιά και τραμπούκικα στοιχεία, και, κυρίως, θα τσάκιζε τους ναζήδες, που μπι-

καν ανενόχλητοι λίγο αργότερα στα σχολεία εκμεταλλευόμενοι αυτό το κενό, “κόβοντάς” τους το χέρι με το οποίο δέρνουν και απειλούν.

Τη χαριστική βολή την έδωσε το πέταγμα των γονιών έξω από το σχολείο, τόσο από την ΟΛΜΕ, όσο και από τα πιο δεξιά στοιχεία του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ, που μαζί με τα στελέχη του ψευτοΚΚΕ και του ΣΥΝ - ΣΥΡΙΖΑ, ελέγχανε τα Δ.Σ. των συλλόγων γονέων. Αυτοί έκαναν εκεί ό,τι κάνουν σε κάθε μαζική οργάνωση που έχει την ατυχία να πέσει στα χέρια τους: πιάνουν τα πόστα, απομαζικοποιούν τις διαδικασίες κανονιστικές ανιαρές και ασκώντας πραξικοπηματισμό ερήμην της πλατιάς μάζας των μελών και τελικά αποσπών για τον εαυτό τους και για τις - συνήθως ολιγομελείς - συμμοριούλες τους κάθε είδους προνόμια ή και οικονομικές απολαβές. Στα δε δευτεροβάθμια όργανα, σχολικές επιτροπές και ομοσπονδίες καθηγητών και γονέων, το χάλι είναι ακόμη πιο α-

περίγραπτο. Έτσι τελικά διαλύθηκε ο γονεϊκός συνδικαλισμός στη μέση εκπαίδευση και σε μεγάλο βαθμό και στα δημοτικά.

Η λάθος ή προβοκατόρικη απάντηση και ο σοσιαλφασισμός

Την ώρα που η βουβή οργή του δημοκρατικού λαού άρχισε να παίρνει μορφή με την πλατιά συζήτηση και τις αυθόρμητες πρωτοβουλίες βάσης ενάντια στους τραμπούκους (δημοκρατικές συγκεντρώσεις σε Ρέθυμνο - Αθήνα - Γιάννενα), οπότε τα στόματα των τίμιων ανθρώπων, εργαζόμενων και σπουδαστών μέσα στη Γαλακτοκομική Σχολή ήταν έτοιμα να ανοίξουν και να αποκαλύψουν τους αυτουργούς του εγκλήματος, μια πρωτοβουλία η οποία ξεκίνησε με “μηχανοκίνητη πορεία” οδήγησε μια μάζα νεολαίας και απλών πολιτών έξω από τη Γαλακτοκομική.

Εκεί μια ομάδα από το πλήθος έσπασε

την κλειδαριά και εισέβαλε στον προαύλιο χώρο, απειλώντας με λιντσάρισμα όσους βρίσκονταν μέσα.

Η βία αυτή, έστω και σαν απειλή, έκανε δύο κακά: αφ' ενός ταύτισε προβοκατόρικά κάθε σπουδαστή και εργαζόμενο στη σχολή με τους τραμπούκους βασανιστές του Βαγγέλη και τους προστάτες τους, αφ' ετέρου έδωσε το τέλειο πρόσχημα σε αυτούς τους τελευταίους να μπουν σε θέση θυμάτων του bullying, οπότε να εξισωθούν με το νεολαίο που σκότωσαν.

Αμέσως μετά από τη συγκεκριμένη κίνηση, που στο “μηχανοκίνητο” κομμάτι και στη γραμμή περί τάχα “λαϊκής αυτοδικίας” θυμίζει αρκετά αναρχοφασισμό ή/και εξωκοινοβουλευτικό σοσιαλφασισμό, το θέμα του Βαγγέλη άρχισε να πνίγεται στα κανάλια, προφανώς κάτω από τις νουθεσίες του καθεστώτος “να μην πέσει άλλο λάδι στη φωτιά”.

συνέχεια στη σελ. 12

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ

Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ στις 19/3/2015

Να τιμωρηθούν οι βασανιστές φονιάδες του Βαγγέλη

Να δυναμώσει και να βαδύνει το παλλαϊκό κίνημα ενάντια στους τραμπουκισμούς, τους τραμπούκους και τον εκφασισμό της πολιτικής και κοινωνικής ζωής

Η ΟΑΚΚΕ χαιρετίζει το παλλαϊκό κίνημα καταγγελίας των ηθικών αυτουργών της αυτοκτονίας - δολοφονίας του Βαγγέλη Γιακουμάκη. Λέγοντας “κίνημα” εννοούμε όλες αυτές τις ειρηνικές, σιωπηλές εκδηλώσεις απλών ανθρώπων του λαού που είναι σε γενικές γραμμές αυθόρμητες και είχαν την πηγή τους σε διαδικτυακές πρωτοβουλίες των φίλων του Βαγγέλη σε όλη την Ελλάδα. Το ότι τόσος κόσμος κινητοποιήθηκε και με τόση συγκίνηση για να υποστηρίξει ένα θύμα τραμπουκισμού χωρίς να έχει από πίσω του στημένους κομματικούς ψευτοαυθόρμητους μηχανισμούς, δείχνει ότι κάτι βαθύ έχει αλλάξει μέσα σ' αυτή τη φαινομενικά απαθή κοινωνία, που αισθάνεται εδώ και χρόνια έντονη βία χωρίς να μπορεί να της απαντήσει.

Πρόκειται σε τελευταία ανάλυση για μια βία που το κέντρο της βρίσκεται στη σφαίρα της πολιτικής δηλαδή στη σφαίρα του κράτους και του παρακράτους.

Ο ηγετικός παράγοντας είναι η βία του παρακράτους. Αυτή είναι η βία κατ' αρχήν των ναζιστών, ρατσιστών κανιβάλων της “Χρ. Αυγής” και κατά δεύτερο λόγο η βία των σοσιαλφασιστών τραμπούκων μιας ψεύτικης αριστεράς και ενός ψεύτικου αναρχισμού. Ανοιχτός σύμμαχος αυτής της παρακρατικής βίας ή προβοκατόρας ενισχυτής της, είναι η κρατική βία των νέων αστυνομικών Σωμάτων που γυμνάστηκαν πάνω στα κορμιά και στις ψυχές των μεταναστών.

Η παρακρατική βία έχει μπορέσει να γίνει κυρίαρχη και στο πολιτικό και στο κοινωνικό επίπεδο χάρη από τη μια στη στήριξη ή την ανοχή της από όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα και κυβερνήσεις για περισσότερο από τρεις δεκαετίες και χάρη από την άλλη στην χειραγώγηση, διάβρωση και διάλυση από τα ίδια αυτά κόμματα, κυρίως από την ψευτοαριστερά, κάθε μαζικής οργάνωσης του λαού, είτε στο θεσμικό συνδικαλιστικό επίπεδο είτε στο επίπεδο των αυθόρμητων πρωτοβουλιών και συσπει-

ρώσεων των πολιτών σε χώρους δουλειάς, μαθητείας και γειτονιάς.

Το ότι άντρο σήμερα του πιο εκτεταμένου μπουλινγκ είναι τα σχολεία δεν είναι τυχαίο. Είναι στα σχολεία που ενώνονται: πρώτον η κατ' εξοχήν βία, η ατιμωρήτη ρατσιστική βία των χρυσαυγίτικων συμμοριών που ρίχνει μια βαριά τρομοκρατική σκιά σε όλα τα σχολεία, δεύτερον η βία της ψευτοαριστεράς που έχει καταργήσει κάθε δημοκρατική γενική συνέλευση των μαθητών που κάποτε αποφάσιζαν απεργίες που είχαν τη μορφή της κατάληψης και τις έχει αντικαταστήσει με καταλήψεις κατοχικού τύπου, και τρίτον η ουσιαστική διάλυση των συλλόγων των γονιών και ο αντιδραστικός χαρακτήρας των σημερινών ηγεσιών των συνδικαλιστικών οργάνων των εκπαιδευτικών που αφήνει τους μαθητές ανοχύρωτους απέναντι σε κάθε ατομικό ή συμμοριτικό τραμπουκισμό στο σχολικό και εξω-σχολικό χώρο.

Βέβαια μπορεί να αντιτείνει κανείς ότι σε κάθε ταξικά ανταγωνιστική κοινωνία οπότε και σε κάθε σχολείο της γης πάντα εκδηλώνονταν και θα εκδηλώνεται βία. Αλλά τόσο ανυπεράσπιστα θύματα της τραμπούκικης βίας, και τόση ατιμω-

ρησία και τόση κυριαρχία των τραμπούκων όση μέσα στο ελληνικό σχολείο, αλλά και μέσα στο ελληνικό πανεπιστήμιο δε φανταζόμαστε ότι μπορεί να βρεθεί εύκολα αλλού στον κόσμο.

Μόνο έτσι μπορεί να εξηγηθεί γιατί σε όλες τις στιγμές του παλλαϊκού αυθόρμητου κινήματος καταγγελίας των βασανιστών του Βαγγέλη δεν σηκώθηκε καμιά δυνατή φωνή, καμιά μαζική διαμαρτυρία από τις συνδικαλιστικές παρατάξεις και όργανα της πρωτοβάθμιας, δευτεροβάθμιας και τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, όπως και από τα κόμματα πάτρωνες της εκπαιδευτικής ζωής. Η ίδια η Γαλακτοκομική Σχολή των Ιωαννίνων στην οποία δολοφονήθηκε ο Βαγγέλης είναι κλασσικό δείγμα της αντικειμενικής ηθικής και πολιτικής στήριξης που δίνουν οι συνδικαλιστές του προσωπικού της Σχολής στους δολοφόνους αλλά και στον έκπτωτο διευθυντή της σχολής που κάλυπτε το διαρκές έγκλημα, με το να ισχυρίζονται ότι οι όποιοι τραμπουκισμοί οφείλονται στην έλλειψη υλικοτεχνικής υποδομής και προσωπικού (!!!), ενώ ήδη ο άνθρωπος που έκανε την ΕΔΕ δέχτηκε από συνδικαλιστές απειλές για τη ζωή του.

Κάτω από αυτές τις συνολικές πολιτικές συνθήκες είναι φανεροί οι λόγοι για τους οποίους τα στόματα δεν ανοίγουν ακόμα στη Γαλακτοκομική των Ιωαννίνων. Και βέβαια ο χειρότερος τρόπος για ν' ανοίξουν ήταν η βίαιη χθεσινή μπόουκα στη Σχολή, που μετέτρεψε σε θύτες τους φοβισμένους σπουδαστές της Σχολής και έδωσε την ευκαιρία στους λίγους πραγματικούς θύτες να εμφανιστούν σαν θύματα του μπουλινγκ των διαδηλωτών αυτών. Αντικειμενι-

κά αυτή η εισβολή ήταν μια προβοκατόσια υπέρ των βασανιστών και τουλάχιστον στη μορφή ήταν παλιού σοσιαλφασιστικού τύπου.

Η μόνη λύση για την αποκάλυψη των ενόχων είναι το ειρηνικό κίνημα για τη σύλληψη και την τιμωρία των τραμπούκων της Γαλακτοκομικής να δυναμώσει και να πλατύνει και να γίνει αφετηρία για να στηθούν και να δυναμώσουν οργανώσεις των πολιτών από τα κάτω με παλιές αλλά και νέες συνδικαλιστικές μορφές στα σχολεία, στις γειτονιές και παντού αλλού. Ειδικά στην εκπαίδευση οι γονείς, οι μαθητές, οι φοιτητές και οι προοδευτικοί δάσκαλοι πρέπει να πάρουν στα χέρια τους την πάλη ενάντια στους τραμπούκους κάθε είδους, “αυθόρμητους” ή κομματικούς, παρακρατικούς ή κρατικούς. Αυτό είναι ουσιαστικό μέρος της γενικότερης πάλης για την απόκρουση του καλπάζοντα εκφασισμού της χώρας.

Το ειρηνικό μαζικό παλλαϊκό κίνημα για το Βαγγέλη είναι στην ουσία συνέχεια εκείνου του τοπικού που ξέσπασε όταν το κράτος και το παρακράτος κατάφεραν να καλύψουν το φόνο και να αφήσουν ουσιαστικά ελεύθερους τους φονιάδες και τους συνεργούς των φονιάδων του μικρού Αλεξ στη Βέροια.

Το ότι το νέο κίνημα είναι πολύ ευρύτερο από το ολιγάριθμο προηγούμενο για τον Αλεξ, δείχνει ότι στα έγκατα της η ελληνική κοινωνία μαθαίνει μέσα από την πικρή της εμπειρία να σκέφτεται, να οργανώνεται και να αντιστέκεται στο ρεύμα της σήψης που κυριαρχεί στον κυρίαρχο κόσμο των εκμεταλευτών. Δεν υπάρχει πιο αισιόδοξο σημάδι από αυτό.

ΖΗΤΩ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΩΡΥΧΩΝ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ!

συνέχεια από τη σελ. 1

τους τραμπούκους, αλλά βγήκε με πρωτοφανές θράσος να “καταγγείλει” ότι ήταν οι “μεταλλωρύχοι της Eldorado Gold” που κινήθηκαν βίαια κατά των διαδηλωτών των “επιτροπών αγώνα” μαζί με την αστυνομία (!!!)

Αργότερα την ίδια μέρα, όπως μας κατάγγειλαν φίλοι εργαζόμενοι στα μεταλλεία, άγνωστοι επιτέθηκαν με πέτρες και έσπασαν τζάμια σε σπίτια συναδέλφων τους στην Ιερισσό, φωνάζοντας “δεν σας θέλουμε εδώ, να φύγετε”. Απευθύνθηκαν στην τοπική αστυνομία για να επέμβει και αρνήθηκε να το κάνει! Αυτές οι επιθέσεις έρχονται σε συνέχεια μίας περιόδου τρομοκράτησης των εργαζομένων στην Ιερισσό που έφτασε μέχρι και σε απειλές κατά των παιδιών τους στην τάξη, κάψιμο και σπάσιμο αυτοκινήτων κ.α.

Πρόκειται για μια νέα κλιμάκωση της βίας κατά των εργαζομένων και της επένδυσης χρυσού.

Πριν από τα τελευταία επεισόδια, είχε γίνει η αναιτιολόγητη ανάκληση των πολεοδομικών αδειών που δόθηκαν για την κατασκευή του εργοστασίου εμπλουτισμού, το οποίο αποτελεί τμήμα της διαδικασίας της εξόρυξης χρυσού. Αυτή ήταν μία από τις πρώτες κινήσεις του υπουργού Παραγωγικής Ανασυγκρότησης του ΣΥΡΙΖΑ, Λαφαζάνη, με αιτιολογικό την αυθαίρετη διαπίστωση ότι απαιτείται “επανεξέταση” τους. Η ανάκληση έγινε τέλη Φλεβάρη, και ακολούθησε η ανακοίνωση της εταιρείας ότι αν το υπουργείο επιμείνει, θα εγκαταλείψει την επένδυση. Αλλά το υπουργείο της “κυβέρνησης του λαού” δεν μπορεί να επιμείνει να ανακαλεί αυθαίρετα άδειες, παρά μόνο αν έχει τη “στήριξη του λαού”. Σύμφωνα με τη σχετική ανακοίνωση η απόφαση για την ανάκληση στηρίχθηκε αποκλειστικά και μόνο σε έγγραφες καταγγελίες των φορέων της περιοχής (!), λες και οι φορείς αποτελούν τα αρμόδια κρατικά ή δικαστικά όργανα ελέγχου της νομιμότητας των αδειών... Το υπουργείο όμως εκτός από τους φορείς πρέπει να έχει και το λαό μαζί του. Αλλά ο λαός στη Χαλκιδική δεν έχει πολύ μεγάλη διάθεση να στηρίξει το Λαφαζάνη, από τη μία γιατί αυτός ο λαός περιλαμβάνει κατά πλειοψηφία τους μεταλλωρύχους και τις οικογένειές τους που είναι υπέρ της επένδυσης, και από την άλλη γιατί μπροστά στη μεγάλη καταστροφή και την ανεργία θέλει περισσότερα επιχειρήματα για να παρασυρθεί ένα τμήμα του λαού να κινητοποιηθεί ενάντια στην επένδυση.

Γι’ αυτό προστρέχουν προς συμπαράσταση του υπουργείου οι παρακρατικοί τραμπούκοι, με τις πέτρες, τα

μπουλόνια, τις φωτοβολίδες τους, τις στολές παραλλαγής και τις κουκούλες τους, δηλαδή το βαθύ καθεστώς.

Ασφαλώς το υπουργείο καθόλου δεν κόπτεται για το περιβάλλον και την υγεία των κατοίκων. Πρόκειται για το ίδιο υπουργείο που δέχεται με ανοιχτές αγκάλες την επέκταση του δουλοκτητικού κάτεργου της Cosco στον Πειραιά, τις γεωτρήσεις για πετρέλαιο στο Ιόνιο και την Κρήτη αρκεί να είναι ρώσικες, τα ποδοσφαιρικά γήπεδα αρκεί να ανήκουν σε ρωσόφιλους ολιγάρχες. Για αυτή την κυβέρνηση το περιβάλλον αποτελεί θέμα μόνο όταν πρόκειται να λειτουργήσουν μέσα σε αυτό δυτικά ή ντόπια φιλοδυτικά κεφάλαια.

Το κεντρικό ζήτημα για την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και για τους σαμποτέρ της βιομηχανίας είναι πάντα η προάσπιση των συμφερόντων του πολιτικού τους αφεντικού, δηλαδή της νεοτσαρικής Ρωσίας. Γι αυτό το λόγο ήσυχη μεταλλουργία χρυσού από δυτικές εταιρίες δίπλα στην “κιβωτό της Ορθοδοξίας” και στη Σκήτη του Αγίου Ανδρέα, που τα θέλει η Ρωσία για να κατεβεί στο Αιγαίο και για να στήσει το δικό της παγκόσμιο ορθόδοξο γεωπολιτικό πόλο ενάντια στο Φανάρι, δεν υπάρχει. Γι αυτό το λόγο ο αγαπημένος “επενδυτής” των Σαμαρά, Βενιζέλου και ΣΥΡΙΖΑ, στην περιοχή, είναι ο Ιβάν Σαββίδης, πρώην βουλευτής της ρώσικης Δούμας, που ήρθε στην Ελλάδα με τις ευλογίες του

Πούτιν.

Έχουμε γράψει πολλές φορές στη Νέα Ανατολή πως το ρωσόφιλο καθεστώς που διεξάγει το παραγωγικό σαμποτάζ στη χώρα, με πολιορκητικό κριό τον ΣΥΡΙΖΑ, έχει πολεμήσει λυσσαλέα το στήσιμο βιομηχανικής μονάδας μεταλλουργίας χρυσού από δυτικά κεφάλαια. Αρχικά ένα μέτωπο ψευτοΚΚΕ - ΣΥΝ με την πολιτική υποστήριξη κο-ρυφής από Σημίτη και Καραμανλή και με τη βοήθεια του ΣτΕ (Συμβουλίου της Επικρατείας), εμπόδισε την καναδική TVX που είχε αγοράσει τα μεταλλεία από το κράτος να φτιάξει μεταλλουργία χρυσού. Η TVX τελικά επειδή είχε δώσει πολλά λεφτά για τη δουλειά στην Ελλάδα χρε-

συνέχεια στη σελ. 6

Πρωτοφανές σημάδι φασισμού: Ο ΣΥΡΙΖΑ θέλει να βάλει το στρατό στα σχολεία!

Πολλοί καλοπροαίρετοι άνθρωποι, οξυδερκείς κατά τα άλλα δημοκράτες, στέκονταν επί χρόνια με σκεπτικισμό μπροστά στη θέση της ΟΑΚΚΕ, από το 1989-1991 κιόλας, ότι ο ΣΥΝασπισμός (μπαμπάς του ΣΥΡΙΖΑ) ήταν ένα κνίτικο, ρωσόδουλο κατασκευάσμα που, παρά την ευρωπαϊκή του φασάδα, έφερνε φασισμό.

Ήδη στις 24 Ιουνίου του 1991, λίγες ημέρες μετά τη διάσπαση του ψευτοΚΚΕ από τον ΣΥΝ σημειώναμε, στο φύλλο 142 της Νέας Ανατολής: “Οι ηγέτες του ψευτοΚΚΕ είναι υποκριτές γιατί προσποιούνται τους κομμουνιστές. Όμως επειδή ο “κομμουνισμός” τους έχει ξεσκεπαστεί σαν φασισμός, είναι πολύ πιο επικίνδυνοι σαν προβοκάτορες, σαν σαμποταριστές του πραγματικού κομμουνισμού παρά σαν φίλοι του λαού. **Αντίθετα, οι ηγέτες του ΣΥΝασπισμού είναι υποκριτές πιο επικίνδυνου τύπου, γιατί προσποιούνται τους δημοκράτες. Έτσι εμποδίζουν και υπονόμευουν τη συγκρότηση κάθε πραγματικού λαϊκού δημοκρατικού κινήματος που είναι σήμερα στην ημερήσια διάταξη κάθε προοδευτικής εξέλιξης και βοηθάνε άμεσα την άνοδο του φασισμού στην εξουσία. **Ο ΣΥΝασπισμός είναι ο φασισμός που χαμογελάει. Είναι σαν μια ανθοδέσμη που κρύβει ένα μαχαίρι**”.**

Το μαχαίρι αποκαλύφθηκε στις 9 του Μάρτη, όταν **το πρώην στέλεχος του ψευτοΚΚΕ στον Καναδά και νυν αναπληρωτής υπουργός Άμυνας, Κώστας Ήσυχος**, στέλεχος της “Αριστερής Πλατφόρμας” του Λαφαζάνη, δηλαδή των πιο ξετσίπωτων κνιτοφασιστών και γι’ αυτό των πιο ρωσόδουλων εντός ΣΥΡΙΖΑ, **κάλεσε στο Πεντάγωνο στρατιωτικοπολιτική (!) σύσκεψη, στην οποία παρακάθησε ανώτατος αξιωματικός του Στρατού Ξηράς (ταξίαρχος Ν. Δελατόλας), μαζί με συνδικαλιστές**

της ΑΔΕΔΥ και της ΟΛΜΕ (!) για το ζήτημα της διεκδίκησης των γερμανικών αποζημιώσεων και της προπαγάνδης του σχετικού αιτήματος στις ένοπλες δυνάμεις και στα σχολεία (!!!!!!)*.

Ο Καλομοίρης της ΑΔΕΔΥ είναι γνωστό παλιό στέλεχος του ψευτοΚΚΕ και στη συνέχεια του ΣΥΝ - ΣΥΡΙΖΑ, ενώ ο Θέμης Κοτσιφάκης, πρόεδρος της ΟΛΜΕ, ήταν υποψήφιος του ΣΥΡΙΖΑ στις ευρωεκλογές του 2014. Η δε Αγγέλικα Σαπουνά, παλιό στέλεχος του “Κ”Κεσ.-ΑΑ και της ΑΚΟΑ, οργάνωσης που σήκωνε κάποτε τη σημαία του αντιμιλιταρισμού και σε ένα βαθμό εξέφραζε κάποιες αντιστάσεις στη ρώσικη ηγεμονία στην “Αριστερά”, δεν είχε κανένα πρόβλημα να νομιμοποιήσει αυτό το πρωτοφανές μετά τη χούντα αίσχος ως εκπρόσωπος του υπουργείου Παιδείας!

Η ελληνική ψευτοαριστερά, μόνη αυτή σε χώρα στοιχειώδους αστικής μισοδημοκρατίας, εκχωρεί στο στρατό, σε αυτό το πιο ακραίο σωβινιστικό κρατικό εργαλείο που στο λαό μας, αλλά και στο λαό της Κύπρου, έδωσε μονάχα πόνο, καθυστέρηση, βασανιστήρια, πίκρες και δικτατορίες, να “μορφώσει” τα ελληνόπουλα και μεταναστόπουλα που φοιτούν στα σχολεία, διδάσκοντάς τους τις ψευτιές του σωβινισμού και του σοσιαλφασισμού. Τώρα διδάσκει ότι η αστοδημοκρατική Γερμανία του σήμερα είναι τάχα ίδια με τη ναζιστική του Χίτλερ και ότι κυνηγάει να εξοντώσει το “περήφανο έθνος μας” λόγω μάλλον κάποιων α-

νωτερότητάς του ή του “αντινεοφιλελεύθερου αντιστασιακού” του πνεύματος.

Δεν είναι τυχαίο ότι ο Τσίπρας διόρισε τον φασιστοειδή Καμμένο σαν πολιτικό επικεφαλής του στρατού για να εκφασίζει τις ένοπλες δυνάμεις με κλασική ακροδεξιά ρητορεία και του ‘χωσε από κοντά τον Ήσυχο για να κάνει την καθαρά κνίτικη, ρωσόδουλη πολιτική δουλειά σε βάθος.

Αυτό είναι μέτρο διαμόρφωσης “φίλων και εχθρών” εντός και εκτός χώρας με τη συμβολή των караβανάδων και τελικά εξόντωσης της αντίθετης άποψης, αφού αυτή θα έρχεται σε αντίθεση με την “εθνοσωτήριον άποψιν” του στρατού που θα διευθύνεται από τους “αριστερούς” συριζοκνίτες και τους ακροδεξιούς των ΑΝΕΛ. **Είναι μέτρο πολιτικής δικτατορίας** και οι συνδικαλιστές που παρακάθησαν σε αυτή τη σύσκεψη δε μπορούν πια να λογίζονται ως τέτοιοι. Πρόκειται για “συνδικαλιστικό” παρακράτος, νεοασφαλίτες (σύντομα νεο-ταγματασφαλίτες) του ΣΥΡΙΖΑ μέσα στο συνδικαλισμό, συμμετόχους σε κάθε βρώμικη, ρώσικου εθνικο-“μπολσεβίκικου” τύπου “εθνική εκστρατεία” κατά της Δύσης, στην ουσία κατά της δημοκρατίας και του λαού μας και υπέρ της υποταγής τους στους νέους Χίτλερ της Ρωσίας και της Κίνας.

Και σαν να μην έφτανε αυτό, **η βουλευτίνα των ΑΝΕΛ Ευολίδου**, σε τηλεοπτική εκπομπή του ΜΕΓΑ, **δήλωσε ευθαρσώς ότι ο στρατός πρέπει πράγματι να αναλάβει την έκδοση φυλλαδίων για τα σχολεία**, καθώς το υπουργείο Παιδείας παίζει εδώ και 35 χρόνια (!) αντεθνικό ρόλο και διαστρεβλώνει την ιστορία. Φυσι-

συνέχεια στη σελ. 6

ΖΗΤΩ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΩΡΥΧΩΝ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ!

συνέχεια από τη σελ. 5

ωκόπησε. Μετά το κράτος έδωσε τα μεταλλεία τζάμπα, για 11 εκ ευρώ με απευθείας ανάθεση, στον αρχικά φτιαγμένο με ρώσικα κεφάλαια και πάντα ρωσόφιλο Μπόμπολα. Ο Μπόμπολας τα εκμεταλλεύτηκε για μερικά χρόνια με την εξόρυξη άλλων μεταλλευμάτων, μόλυβδου, ψευδάργυρου, χωρίς κανένα ΣΥΡΙΖΑ, κανένα ψευτοΚΚΕ, καμία κυβέρνηση, κανένα ΣτΕ να τον σταματήσει, κανένα κίνημα κατοίκων να τον ενοχλήσει. Αφού δεν υπήρξε καμιά ενόχληση ο Μπόμπολας τα πούλησε πανάκριβα αρχικά στους καναδούς της European Goldfields και στη συνέχεια της Eldorado Gold που πίστεψαν ότι και αυτοί θα έχουν το ίδιο ήρεμο κλίμα για να κάνουν την επένδυση (<http://www.oakke.gr/sabotaz-crisis/item/125>). Από τις συναλλαγές αυτές ο Μπόμπολας κέρδισε 537 εκ ευρώ, και σήμερα έχει κρατήσει ένα μικρό ποσοστό στα μεταλλεία, και μέσω ενός στελέχους της ΑΚΤΩΡ, του Πέτρου Στρατουδάκη, τη διεύθυνση της καναδικής εταιρείας. Αυτό δίνει στον Μπόμπολα τη δυνατότητα να προσλαμβάνει το προ-

σωπικό, καθώς και τη δυνατότητα να διαμεσολαβεί ανάμεσα στο καναδικό κεφάλαιο και στο κράτος.

Αμέσως μόλις τέλειωσαν οι χρυσόφορες πωλήσεις του Μπόμπολα, και φάνηκε ότι η Eldorado Gold θα ξεκινούσε τις εργασίες για την προετοιμασία της εξόρυξης χρυσού, το ήρεμο κλίμα τελείωσε, ξεκίνησαν ξανά οι διάφορες “επιτροπές αγώνα”, και η βία αποκορυφώθηκε με τη βίαιη επίθεση του Μάρτη του 2013 όταν ομάδα 40 κουκουλοφόρων μπήκε στις εγκαταστάσεις των μεταλλείων και έβαλε φωτιά, αφού πρώτα ξυλοκόπησε, έδεσε και περιέλουσε με βενζίνη τους φύλακες.

Οι εργαζόμενοι απάντησαν τότε με μια πολύ μαζική συγκέντρωση με μεγάλη συμμετοχή και κατοίκων της περιοχής, στην οποία μίλησε μετά από πρόσκληση των σωματείων και ο σ. Η. Ζαφειρόπουλος.

Σήμερα πάλι οι εργαζόμενοι βρίσκονται σε κινητοποιήσεις για να στηρίξουν το δικαίωμά τους στη δουλειά και να αντισταθούν στη φασιστική βία που δέχονται.

Είναι προοδευτική ταξική διεκδίκηση να γίνει η επένδυση πάντα με ό-

ρους σύμφωνους με τα περιβαλλοντικά στάνταρ πολιτισμένης ανεξάρτητης χώρας και με σεβασμό στις καλύτερες εργασιακές συνθήκες και όχι σε συνθήκες γαλέρας. Βασικός παράγοντας για τη νικηφόρα έκβαση αυτού του αγώνα είναι να καταρριφθούν τα αντι-επιστημονικά, ψευτο-περιβαλλοντικά επιχειρήματα του μεσαιωνικού μετώπου που στήνουν οι ρωσόφιλοι ενάντια στο χρυσό, και να αποκαλυφθεί ο αντιαναπτυξιακός αντεργατικός χαρακτήρας των πολιτικών δυνάμεων που τον στηρίζουν, που είναι οι ίδιες που φέρνουν σήμερα την χρεωκοπία, την ανεργία, την πείνα και την εξαθλίωση, δηλαδή το χειρότερο δυνατό περιβάλλον για να ζήσει ένας άνθρωπος. Για να νικήσει αυτός ο αγώνας τους κρατικούς και παρακρατικούς σαμποτέρ πρέπει οι εργαζόμενοι χτυπήσουν τη γραμμή του καθυστερημένου που προωθεί η διεύθυνση του Μπόμπολα και να δώσουν μια αποφασιστική μάχη, μπροστά στα κανάλια και μπροστά σε όλο τον ελληνικό λαό για να αποκαλύψουν με τους ειδικούς τους αλλά και με ανεξάρτητους ειδικούς πόσο σαθρά, και πόσο στημένα από τους πανεπιστημιακούς του Σύρι-

ζα είναι τα δήθεν επιστημονικά επιχειρήματα σύμφωνα με τα οποία απειλείται το περιβάλλον και η ζωή των κατοίκων από την επένδυση του χρυσού, την ώρα που αυτές οι μέθοδοι έχουν εφαρμοστεί με τα καλύτερα αποτελέσματα σε χώρες πολύ πιο προστατευμένες περιβαλλοντικά από τη δικιά μας (Φιλανδία, Καναδάς).

Εξίσου σημαντικό είναι οι εργαζόμενοι να αποφύγουν, όσο είναι δυνατό, την όξυνση των αντιθέσεων με τους κατοίκους που εναντιώνονται στην επένδυση, και να αποτρέψουν τη δημιουργία κλίματος ενός τοπικού εμφύλιου πολέμου, ο οποίος μπορεί να λειτουργήσει μόνο υπέρ της κυβέρνησης αδυνατίζοντας την αιχμή του αγώνα.

Η ΟΑΚΚΕ καλεί κάθε δημοκρατικό άνθρωπο και κάθε πατριώτη να καταδικάσει τους τραμπούκους και τον πολιτικό προστάτη τους, την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και να σταθεί στο πλευρό των εργατών για να γίνει η επένδυση. Ο αγώνας των μεταλλωρύχων της Χαλκιδικής είναι η αιχμή το δόρατος του εργατικού κινήματος ενάντια στο σαμποτάζ.

Πρωτοφανές σημάδι φασισμού: Ο ΣΥΡΙΖΑ θέλει να βάλει το στρατό στα σχολεία!

συνέχεια από τη σελ. 5

κά η Ξουλίδου “αδικεί” το υπουργείο Παιδείας, τα βιβλία του οποίου βρίθουν σωβινιστικού, αντιδυτικού και φιλορωσικού δηλητηρίου (όχι όμως τόσο όσο απαιτεί ο σοσιαλφασισμός). **Η ουσία πάντως είναι ότι οι χουντοφασίστες των ΑΝΕΛ, μαζί κι ο ΣΥΡΙΖΑ, προτείνουν επί της ουσίας “εθνική διαπαιδαγώγηση” στρατιωτικού τύπου, πράγμα που δεν επέβαλε στο σχολείο ούτε ο Παπαδόπουλος** (το βίντεο με τις δηλώσεις της Ξουλίδου https://www.youtube.com/watch?v=rrypAe_hQQ0).

Ο Ήσυχος, όταν κατάλαβε ότι συνελήφθη να διοργανώνει νεοχουντικές συνάξεις, έβγαλε μια ανακοίνωση η οποία σε τίποτε δεν αμφισβητεί την αρχική του πρωτοβουλία και στην οποία κατηγορεί ουσιαστικά τα ΜΜΕ για διαστρέβλωση του χαρακτήρα της. Ωστόσο, στη “διάψευση” δεν αμφισβητείται διόλου η πρωτοβουλία, παρά μόνο προστίθεται ότι στην αντιγερμανική εκστρατεία θα λάβουν μέρος και τα άλλα υπουργεία, δηλαδή το Παιδείας, το Πολιτισμού, το Δικαιοσύνης και το Οικονομικών, χωρίς να τίθεται εν αμφιβόλω η “πρωτοκαθεδρία” του υπουργείου Στρατού.

Το φαιο-“κόκκινο” μέτωπο, με λύσσα και απίστευτη ταχύτητα, ετοιμάζει τη σοσιαλφασιστική του δικτατορία,

στην οποία οι ναζιζδες της “Χρυσής Αυγής” δεν μπορούν παρά να είναι άμεσα ή έμμεσα συνεταιίροι, όπως το προδιεγραψε ήδη η προστάτίδά τους, πρόεδρος της Βουλής Κωσταντοπούλου. Ένα αληθινό δημοκρατικό και πατριωτικό μέτωπο πρέπει να τους φράξει τον δρόμο πριν είναι αργά.

(Το ρεπορτάζ είναι από την ηλεκτρονική σελίδα του Βήματος <http://www.tovima.gr/politics/article/?aid=684087>)

* Σύσκεψη στο ΥΠΕΘΑ για τις γερμανικές αποζημιώσεις

Πραγματοποιήθηκε με πρωτοβουλία του ΑΝΥΕΘΑ, Κώστα Ήσυχου

“Με πρωτοβουλία του Αναπληρωτή Υπουργού Εθνικής Άμυνας Κώστα Ήσυχου, πραγματοποιήθηκε σήμερα Δευτέρα 09 Μαρτίου 2015 στο ΥΠΕΘΑ, σύσκεψη με τη συμμετοχή εκπροσώπων φορέων και υπηρεσιακών παραγόντων με αντικείμενο την προώθηση της διεκδίκησης των γερμανικών οφειλών και επανορθώσεων σε συνδυασμό με τον αποκατάσταση της ιστορικής μνήμης και αλήθειας. Στον πυρήνα των πρωτοβουλιών που σχεδιάζονται βρίσκεται η εκτίμηση, πως, στις σημερινές συνθήκες, η εθνική ιστορική μνήμη αποτελεί αναπόσπαστο συστατικό της ίδιας της Εθνικής Άμυνας, τόσο σαν έννοια όσο και σαν περιεχόμενο.

Στη σύσκεψη συμμετείχαν από το Ε-

θνικό Συμβούλιο Διεκδίκησης των Οφειλών της Γερμανίας προς την Ελλάδα ο Στέφανος Αηναίος, ο Γιάννης Μαύρος, ο Αριστομένης Συγγελάκης, ο Σαράντος Θεοδωρόπουλος και η Χριστίνα Σταμούλη. Επίσης συμμετείχαν ο ταξίαρχος Νικόλαος Δελατόλας, διευθυντής της Διεύθυνσης Ιστορίας Στρατού, η Βικτωρία Αναγνώστη και ο Γρηγόρης Καλομοίρης από ΑΔΕΔΥ, ο Θεμιστοκλής Κοτσιφάκης πρόεδρος της ΟΛΜΕ, η Όλγα Ζαχαριάδου αρχαιολόγος του Υπουργείου Πολιτισμού και η Αγγελίκα Σαπουνά από υπουργείο Παιδείας.

Στα πλαίσια των πρωτοβουλιών που θα προωθήσει και θα στηρίξει το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, σε συνεργασία με άλλα υπουργεία και φορείς, περιλαμβάνονται πολύμορφες εκδηλώσεις που θα γίνουν στην Αθήνα και σε περιοχές της Ελλάδας που έχουν υποστεί τις ναζιστικές θηριωδίες αλλά και σε τόπους όπου έδρασε Εθνική Αντίσταση συνεχίζοντας την ηρωική αντίσταση του Ελληνικού Στρατού απέναντι στα ιταλικά και τα γερμανικά στρατεύματα εισβολής.

Η όλη προώθηση του στόχου για τη διεκδίκηση των γερμανικών οφειλών προς την Ελλάδα συνδέεται άμεσα και με μια παράλληλη εκστρατεία αποκατάστασης της ιστορικής μνήμης και αντιναζιστικής-αντιφασιστικής θωράκισης της νέας γενιάς τόσο στα σχολεία όσο και στις Ένοπλες Δυνάμεις.

Ως πρώτο βήμα για αυτό το σκοπό εξετάζεται η έκδοση και διανομή σε σχολεία και στρατόπεδα ειδικού εντύπου.

Όπως τονίστηκε οι ελληνικές διεκδικήσεις απέναντι στη Γερμανία δεν είναι απλά μια διμερής διαφορά αλλά ένα διεθνές ζήτημα. Σε αυτό το πλαίσιο εξετάστηκαν οι δυνατότητες για την πραγματοποίηση διεθνούς διάσκεψης για τις γερμανικές οφειλές αλλά και την ενεργοποίηση του απόδημου ελληνισμού για το σκοπό αυτό. Επίσης έγινε ιδιαίτερη συζήτηση για το αίτημα του επαναπατρισμού των αρχαιολογικών θησαυρών που αρπάχτηκαν από τα γερμανικά στρατεύματα κατοχής.

Ανάμεσα στις εκδηλώσεις που σχεδιάζονται είναι η πραγματοποίηση εκδήλωσης στο Πολεμικό Μουσείο, εκθέσεων σε κεντρικούς σταθμούς των μετρό της Αθήνας, εκδήλωση στο ΥΠΕΘΑ για τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και το προσωπικό του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, καθώς και εκδηλώσεις στις παραγωγικές σχολές (Ευελπίδων, Δοκίμων, Ικάρων). Επίσης θα υπάρχει συμμετοχή με περίπτερο προβολής των ελληνικών διεκδικήσεων, στις εκδηλώσεις που θα γίνουν στη Μόσχα στη μεγάλη γιορτή για τα 70 χρόνια της αντιφασιστικής νίκης όπου θα παραστεί και ο Έλληνας πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας.

Στην κατεύθυνση των ενίσχυσης των πρωτοβουλιών αυτών αναμένεται να συμβάλλουν εκτός από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, τα υπουργεία Εξωτερικών, Παιδείας και Πολιτισμού, ενώ θα υπάρχει συμβολή και από το Υπουργείο Οικονομικών”.

ΑΙΩΝΙΑ ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΔΟΞΑ ΣΤΟ ΝΙΚΟ ΜΠΕΛΟΓΙΑΝΝΗ

“Παλεύουμε για να ξημερώσουν και για την πατρίδα μας καλύτερες μέρες, χωρίς πείνα και πόλεμο. Κι αν χρειαστεί θυσιάζουμε γι’ αυτό και τη ζωή μας” (1)

Πριν 63 χρόνια, στις 30 Μάρτη του 1952 ο μοναρχοφασισμός, οι αμερικάνοι ιμπεριαλιστές και τα ντόπια τσιράκια τους της κυβέρνησης Πλαστήρα και το Παλάτι δολοφόνησαν, πολύ μετά το τέλος του εμφύλιου το Ν. Μπελογιάννη και τους τρεις συντρόφους του Ν. Καλούμενο, Η. Αργυριάδη και Ν. Μπάτση. Δολοφόνησαν αυτούς που ενσάρκωναν το αγώνα του λαού για την εθνική του ανεξαρτησία, για την κοινωνική του προκοπή, τον αγώνα του για μια καλύτερη ζωή μέσα σε μια αναπτυσσόμενη βιομηχανικά Ελλάδα.

Στην παγκόσμια ιστορία του εργατικού και κομμουνιστικού κινήματος έχουν αναδειχτεί χιλιάδες ήρωες, που με τη προσωπική τους στάση απέναντι στον ταξικό εχθρό αποτελούν παράδειγμα και ταυτόχρονα πηγή δύναμης για όλους όσους έταξαν τη ζωή τους στον αγώνα για μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση, χωρίς καταπίεση, χωρίς πείνα, χωρίς πολέμους. Για μια πραγματικά ευτυχισμένη ζωή όπου οι άνθρωποι θα ζουν χωρίς το φόβο του αύριο. Για μια κοινωνία που κουμάντο θα κάνουν οι ίδιοι οι άνθρωποι της δουλειάς, στο εργοστάσιο, στο χωράφι, στην κρατική υπηρεσία. Όπου οι άνθρωποι θα ορίζουν τις τύχες τους, τη ζωή τους και πάνω απ όλα τις κοινωνικές σχέσεις της παραγωγής.

Μέσα σε αυτούς τους ήρωες, στη σύγχρονη Ελλάδα ξεχωρίζει και η μορφή του Ν. Μπελογιάννη. “Αν θέλουμε με δυο λόγια να δώσουμε αυτό που ήταν ο Μπελογιάννης μπορούμε να πούμε: Στάθηκε σ’ όλη την αγωνιστική του ζωή άξιος κορυφός, αητός, πραγματικός μπολσεβίκος, οδηγός και μπροστάρης. Στάθηκε πάντα αλύγιστος, ολοκληρωτικά δοσμένος και προσηλωμένος στην υπόθεση του λαού. Και όταν έπεσε απ’ τα αμερικάνικα βόλια στάθηκε πάλι ορθός!... Το Μπελογιάννη τον χαρακτήριζε ακόμα ο πιο γνήσιος προλεταριακός διεθνισμός. Ο Μπελογιάννης μαζί με όλο το κόμμα κρατούσε πάντα ανοιχτό μέτωπο στο σωβινισμό και στο μεγαλοϊδεάτικο, μεγαλοελλαδίτικο εθνικισμό” 2.

Στις 30 Μάρτη του 2015, κανούργιοι δολοφόνοι σκοτώνουν ξανά το Μπελογιάννη και τους συντρόφους του. Αυτή τη φορά όχι με σφαίρες στο Γουδί, αλλά με μια επίθεση ψεύτικης τιμής και δηλητηριασμένης αγάπης. Αυτή τη φορά θα βάλουν λουλούδια στον τάφο του Μπελογιάννη, θα βγάλουν λόγους για τη ζωή του, για τον αγώνα του και θα σηκώσουν ξανά τη σημαία του. Την κόκκινη σημαία του. Οι μεν του ψευτοΚΚΕ σαν συνεχιστές τους και οι δε του ΣΥΡΙΖΑ-πρώτη φορά “αριστερά”-

σαν ηδικαίωση του αγώνα του. Αυτοί μόνο που τον τιμάνε τον εκθέτουν, γιατί είναι το χειρότερο για το παρόν και το μέλλον αυτού του λαού, ότι το πιο αντίθετο σε αυτό που αντιπροσώπευε ο Μπελογιάννης.

Οι μεν του ψευτοΚΚΕ είναι αυτοί που διάλυσαν το κόμμα του Μπελογιάννη. Είναι αυτοί που σφετερίστηκαν τον τίτλο του ηρωικού ΚΚΕ και καπηλεύονται τους αγώνες του, τις θυσίες του και τους τίτλους τιμής του. Αυτοί, οι σημερινοί ηγέτες του ψευτοΚΚΕ, είναι οι επίγονοι του Κολιγιάννη, του Βαφειάδη, του Παρτσαλίδη, όλων των χρεοκοπημένων ομοιοταξικών στοιχείων που είχε ξεβράσει από μέσα του το ΚΚΕ. Είναι οι διορισμένοι από τους ρώσους ρεβιζιονιστές και σοσιαλφασίστες Χρυστόφο-Σουσιώφ-Μπρέζνιεφ που υφάρπαξαν την εξουσία μετά το θάνατο του Στάλιν στο κόμμα και στη Σοβιετική Ένωση και τη μετέτρεψαν σε ένα απέραντο κάτεργο των λαών της και μετά σε μια ιμπεριαλιστική υπερδύναμη χιτλερικού τύπου. Αυτοί οι προδότες του μαρξισμού καθάρισαν τη νόμιμη ηγεσία του ΚΚΕ στην 6η προδοτική ολομέλεια του 1956 και εξόρισαν το γενικό γραμματέα του κόμματος Ν. Ζαχαριάδη. Αυτοί τελικά τον δολοφόνησαν το 1973 στο παγωμένο Σουργκούτ της κεντρικής Σιβηρίας. Αυτοί διέλυσαν και επίσημα στην ονομαζόμενη 8η ολομέλεια το 1958 όλες τις κομματικές οργανώσεις του ΚΚΕ. Αργότερα στήσανε ένα ψεύτικο πρακτόρικο κόμμα που το ονόμασαν πάλι ΚΚΕ όπως ο φονιάς που ντύνεται με τα ρούχα του θύματος του. Αυτό το ψεύτικο ΚΚΕ, που σηκώνει την ματωβαμένη κόκκινη σημαία του πραγματικού επαναστατικού ΚΚΕ είναι ένα κόμμα πράχτορας των συμφερόντων του ρώσικου σοσιαλϊμπεριαλισμού, αντίθετα από το ΚΚΕ που υπηρετούσε πάντα τα συμφέροντα της εργατικής τάξης, του λαού και της χώρας. Αντίθετα από τον προλεταριακό διεθνισμό του παλιού ΚΚΕ το σημερινό ψεύτικο ΚΚΕ περικλείει στους κόλπους του σοβινιστές σαν την Κανέλλη. Αντί να υπερασπίζει την εργατική τάξη κλείνει τα σχολεία της ταξικής πάλης, δηλα-

δή τα εργοστάσια και τα εργοστασιακά σωματεία διαλύοντας ιδεολογικά και απομειώνοντας αριθμητικά την εργατική τάξη καταστρέφοντας ταυτόχρονα

την παραγωγή της χώρας, φέρνοντας έτσι τη κρίση, την χρεοκοπία και την εξάρτησή της από τον ιμπεριαλισμό, ιδιαίτερα σήμερα το ρώσικο και τον κινέζικο. Ποια σχέση μπορεί να έχει ο τίτανος τότε αγώνας του ΕΑΜ, του ΕΛΑΣ και του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας ενάντια στο ναζισμό και τον αγγλοαμερικάνικο ιμπεριαλισμό για την ανεξαρτησία της χώρας μας, με την υποστήριξη του ψευτοΚΚΕ σε κάθε εισβολή του ρώσικου σοσιαλ-ιμπεριαλισμού, στην Τσεχοσλοβακία, στο Αφγανιστάν, στην Τσετσενία, στη Γεωργία, ιδιαίτερα στο διαμελισμό της Ουκρανίας και την προσάρτηση της Κριμαίας από αυτόν;

Όπως έλεγε ο Μπελογιάννης: “Οι κομμουνιστές δεν είναι όργανα των ξένων. Ο κομμουνισμός είναι πανανθρώπινο ιδανικό και παγκόσμιο κίνημα” (1).

Από αυτό ακριβώς το προδοτικό υλικό είναι πλασμένος και ο ΣΥΡΙΖΑ. Αυτός είναι ένα απόσπασμα στελεχών του ψευτοΚΚΕ που ανέλαβε το κύριο βάρος της εκστρατείας να καταστραφεί η βιομηχανία και να γεμίσει η χώρα βιομηχανικά ερείπια, δηλαδή ανέλαβε να κάνει ακριβώς το αντίθετο από εκείνο για το οποίο πάλευε το αληθινό ΚΚΕ, και το οποίο με τα παρακάτω λόγια διατύπωσε ο εκτελεσμένος μαζί με το Ν. Μπελογιάννη θεωρητικός της εκβιομηχάνισης της χώρας Ν. Μπάτσης:

“Η Ελλάδα θα γίνει οικονομικά και εθνικά πραγματικά ελεύθερη μόνον τότε που η ανοικοδόμηση αυτή γίνει από το Λαό και για το Λαό. Θα σπάσουν τα δεσμά και θα αλλάξει ριζικά η διάρθρωση της σημερινής οικονομίας μας, θα ανοίξει ο δρόμος για να λυτρωθούν οι παραγωγικές δυνάμεις της νεοελληνικής κοινωνίας. Και ο δρόμος αυτός μας οδηγεί στην ορθολογιστική οργάνωση και στη σχεδιασμένη ανάπτυξη της εθνικής μας οικονομίας, στη δημιουργία ανώτερης τεχνικής βάσης, στη γοργή συσσώρευση των οικονομικών μέσων για ν’ ανθήσει και σ’ εμάς γερή,

προοδεμένη κοινωνική ζωή. Μόνον τότε θα δημιουργηθούν και θα εξασφαλιστούν όλες οι προϋποθέσεις για μια ακόμα πιο ψηλή κοινωνική επιδίωξη: τη σοσιαλιστική κοινωνία” (3).

Οι σημερινοί λοιπόν σαμποταριστές του ΣΥΡΙΖΑ, οι για δεύτερη φορά δολοφόνοι του Μπελογιάννη και του Μπάτση, ανέλαβαν το καθήκον να χωθούν πριν από το ψευτοΚΚΕ μέσα στο κράτος και να αρπάξουν την πολιτική εξουσία, ετοιμάζοντας μια γέφυρα για το ψευτοΚΚΕ αλλά και για τους εξίσου ρωσόδουλους ναζιστές. Στην ουσία ανέλαβαν το καθήκον να ετοιμάσουν μια φασιστική δικτατορία για τα κοινά νεοτσαρικά αφεντικά τους που θα είναι χειρότερη από κάθε προηγούμενη. Να γιατί αυτά τα τσιράκια του Πούτιν έδωσαν σε έναν φασίστα την πολιτική αρχηγία του στρατού. Να γιατί τρέχουν στους ρώσους και κινέζους ιμπεριαλιστές για να τους προσφέρουν τη χώρα. Να γιατί στέκονται δουλικά απέναντι στους κινέζους ναυάρχους. Να γιατί προσπαθούν να διαλύσουν την δημοκρατικά και εθελοντικά συγκροτημένη Ευρωπαϊκή Ένωση. Να γιατί έδωσαν λυσσασμένη πάλη για να μη βγει εκτός νόμου η ναζιστική Χρ. Αυγή αλλά να βγει εκτός φυλακής και να νομοθετεί στη Βουλή και να γιατί ανταμοίβονται με μπράβο κάθε τόσο από τους ναζιστές. Αυτός είναι ΣΥΡΙΖΑ.

Αλλά το ψέμα έχει κοντά ποδάρια. Αργά ή γρήγορα ο λαός θα καταλάβει αυτούς τους κάπηλους και θα σηκώσει ξανά την πραγματική κόκκινη σημαία. Τη σημαία του Μπελογιάννη και του πραγματικού ΚΚΕ που οι δήθεν αριστερά σέρνει στη λάσπη.

Αυτή τη σημαία σήμερα σηκώνει από τη λάσπη η ΟΑΚΚΕ, η μόνη κομμουνιστική επαναστατική οργάνωση που έχει σαν ιδεολογική της πυξίδα το σύγχρονο μαρξισμό, το μαρξισμό-λενινισμό-μαοϊσμό και έχει σα στόχο της να στήσει το νέο ΚΚΕ της εποχής μας και να ολοκληρώσει το όραμα του παλιού ηρωικού ΚΚΕ, έτσι όπως το πίστεψαν και πλήρωσαν με τη ζωή τους, μαζί με χιλιάδες άλλους, οι θάνατοι ήρωες του Ν. Μπελογιάννη, και οι σύντροφοί του Ν. Καλούμενος, Η. Αργυριάδης και Ν. Μπάτσης, πέφτοντας στις 30 Μάρτη, την Άνοιξη του 1952.

(1) Από την απολογία του Ν. Μπελογιάννη

(2) “Νίκος Μπελογιάννης - Ο εθνικός ήρωας”, από το άρθρο του Γενικού Γραμματέα του παλιού επαναστατικού ΚΚΕ σ. Νίκου Ζαχαριάδη, που δημοσιεύτηκε στον παράνομο Ριζοσπάστη που κυκλοφόρησε στην Αθήνα τον Απρίλη του 1952.

(3) “Η βαρεία βιομηχανία στην Ελλάδα”, το μοναδικό έργο του Ν. Μπάτση

ΠΟΥ ΤΟ ΠΑΕΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΩΝ ΕΚΒΙΑΣΤΩΝ

συνέχεια από τη σελ. 2

ματικές προκλήσεις, μόνο και μόνο το ότι σέρνει η κυβέρνηση για δυόμιση μήνες αυτές τις διαπραγματεύσεις και απειλεί τους πιστωτές της με επικείμενη χρεωκοπία, δημιουργεί μια ασύλληπτη οικονομική καταστροφή για τα ίδια τα κρατικά ταμεία. Έτσι δυναμώνει την εκροή των καταθέσεων, δηλαδή την αφαιμάξη και τη χρηματοπιστωτική ασφυξία των τραπεζών οπότε στραγγαλίζει τις επιχειρήσεις που δανείζονται από αυτές, ιδιαίτερα σε ότι αφορά τις εισαγωγές και εξαγωγές τους, παγώνει και τις εμπορικές συναλλαγές και προκαλεί με όλα αυτά πελώριες ζημιές στα μεσοπρόθεσμα κρατικά και ασφαλιστικά έσοδα. Πιστεύουμε ότι όσες οικονομικές παραχωρήσεις και αν αποσπάσει η κυβέρνηση από τους πιστωτές, αυτές δεν θα αντισταθίσουν τις άμεσες αλλά και τις μακροπρόθεσμες οικονομικές ζημιές που θα έχουν προκαλέσει στη χώρα και ειδικά στους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα αυτοί οι δυόμιση μήνες.

Ποιος είναι λοιπόν ο αληθινός στόχος του κυβερνητικού επιτελείου; Πολλοί πιστεύουν ότι πρόκειται για τύπους έξω από την πραγματικότητα και που τα έχουν χαμένα ή ακόμα ότι είναι ηλίθιοι ή τρελλοί και παιδαριώδεις. Δεν υπάρχει πιο λαθεμένη άποψη. Οι άνθρωποι είναι ότι χειρότερο μπορεί να υπάρξει, είναι φασίστες, είναι μπαμπέσηδες, είναι ασύλληπτοι ψεύτες, αλλά δεν είναι καθόλου τρελλοί, ούτε ηλίθιοι, ούτε παιδαριώδεις. Αντίθετα, είχαν πάντα ένα σχέδιο και το εκτελούσαν με μεγάλο ζήλο, με υπομονή και με επιδεξιότητα. Έκαναν και πολλά λάθη αλλά όπως αποδείχτηκε αυτά δεν ήταν ποτέ στρατηγικής φύσης. Το βαθύ σχέδιο τους ήταν να υποτάξουν τη χώρα στη ρώσικη στρατηγική. Για να το πετύχουν αυτό χρειάστηκε σε συνεργασία με μια πεντάδα ρωσόφιλων πρωθυπουργών, να πραγματοποιήσουν επί δεκαετίες ολόπλευρο σαμποτάζ της παραγωγής, να εξοντώσουν με επιλεκτικές εκκαθαριστικές εκστρατείες, συχνά συκοφαντικές έναν-έναν τους δυτικόφιλους ή εθνικιστές αντιπάλους τους. Για όλα αυτά οι άνθρωποι αυτοί δεν χρειάστηκε να είναι ιδιαίτερα έξυπνοι και οξυδερκείς, καθώς από τη μια είχαν την καθοδήγηση και την προστασία από τα νεοσασρικά αφεντικά τους τα οποία έχουν στη διάθεση τους την καλύτερη πολιτική και διπλωματική μη-

χανή του κόσμου, και από την άλλη είχαν εκγυμναστεί στην πολιτική προβοκάτσια, τη διπροσωπία και την αχαλίνωτη δημαγωγία τους από τους παλιότερους πράκτορες γερο-αποστάτες του μαρξισμού και ψευτοαριστερούς γόνους της μεγαλοαστικής τάξης σαν τους Φλωράκη και Α. Παπανδρέου. Το βασικό είναι ότι η ρώσικη διπλωματική μηχανή δεν θα άφηνε τους πράκτορες της, ιδιαίτερα μετά από την κατάχτηση της εξουσίας στην πιο δυτική από όλες τις χώρες που κυβερνάνε (ΝΑΤΟ, ΕΕ, ΕΖ) να διαπράξουν σήμερα τόσα πολλά απανωτά λάθη ώστε να χάσουν την εξουσία και να αναιρέσουν τις δικές της στρατηγικές αλλά και τακτικές στοχεύσεις.

Ποια μπορεί λοιπόν να είναι η άμεση στόχευση πίσω από αυτήν τη φαινομενικά τρελλή, και οπωσδήποτε αντιπαθητική στην ΕΖ και καταστροφική για τη χώρα πολιτική της συμμορίας, τους δυόμιση τελευταίους μήνες;

Ο πιθανότερος από τους δύο πιθανούς στόχους

Μπορούμε να φανταστούμε δυο ενδεχόμενους εναλλακτικούς στόχους. Ο ένας, που τον βρίσκουμε σαν το λιγότερο πιθανό για τούτη εδώ τη φάση, είναι ότι θέλουν να βγουν τώρα δα από το Ευρώ, που έτσι κι αλλιώς είναι στρατηγικά στενός κορσές για μια αποικία του ρωσοκινέζικου άξονα, οπότε κάνουν ότι μπορούν για να εμφανίσουν αυτήν την έξοδο σαν απόφαση της ΕΖ και όχι σαν δικιά τους απόφαση. Δηλαδή προκαλούν κυρίως με τις αντισυμβατικές πράξεις τους, αλλά και με τα λόγια τους την ΕΖ να τους κόψει κάθε οικονομική ενίσχυση ώστε να χρεωκοπήσουν και ύστερα από αυτό να πάνε στη δραχμή και να ρίξουν χωρίς πολλά εμπόδια και αναστολές τη δυστυχημένη χώρα στις αγκαλιές του αφεντικού τους. Αυτό το ενδεχόμενο χάνει κατά τη γνώμη μας στο εξής σημείο ώστε να θεωρήσουμε ότι είναι η πρώτη και άμεση επιλογή τους. Αν οι ηγέτες του Σύριζα πάνε τώρα τη χώρα σε άγρια χρεωκοπία και σε δραχμή, ή έστω αρχικά σε μια ενδιάμεση κατάσταση όπου θα υπάρχουν και Ευρώ και δραχμές (ή προσωρινά τα λεγόμενα IOUs δηλαδή κρατικά χαρτιά για να πληρώνονται προσωρινά οι μισθοί και άλλες κρατικές υποχρεώσεις), τότε η πτώση στο βιοτικό επίπεδο του λαού θα είναι τρομακτική γιατί η ισοτιμία της δραχμής θα είναι συντριπτικά χαμηλή και

οι μισθοί θα εξανεμιστούν, ενώ οι καταθέσεις σε Ευρώ θα αρπαχτούν σε μια νύχτα από τις τράπεζες ή το κράτος και σε αντάλλαγμα θα δοθούν στους εξαγριωμένους καταθέτες ξεφτιλισμένες δραχμές (ή IOUs). Αυτά τα τρομερά φαινόμενα σημαίνουν ένωση των μικροκαταθετών με το σύνολο των μισθωτών και κυνηγητό των συριζαίων στους δρόμους, τους οποίους κανείς δεν θα μπορεί να σώσει γιατί ανάμεσα στο οργισμένο πλήθος θα είναι και στρατιωτικοί, δικαστές, αστυνομικοί και άλλοι “καθώς πρέπει” πολίτες. Ο μόνος τρόπος με τον οποίο θα μπορούσε να γίνει πέρασμα από το Ευρώ στη δραχμή χωρίς παλλαϊκή εξέγερση θα ήταν μόνο με φιλική συμφωνία ΕΖ και Ελλάδα οπότε η ΕΖ, εκτός από μια γενναία αναδιάρθρωση του χρέους, θα εξασφάλιζε για ένα διάστημα και την κάλυψη μιας κάπως καλής ισοτιμίας της δραχμής με το Ευρώ. Αλλά μια τέτοια συμφωνημένη έξοδος από το Ευρώ (που μεθοδικά την επισείει σαν απειλή η “αριστερή πλατφόρμα” που παίζει τον κακό στην ΕΖ για να μπορεί ο “καλός” Τσίπρας να εισπράττει τις όποιες υποχωρήσεις στις οποίες θα υποχρεωθεί η ΕΖ αν ο εκβιασμός πιάσει) θα προϋπέθετε πραγματικά φιλικές σχέσεις Ελλάδας-ΕΖ, ενώ τώρα γίνεται ακριβώς το αντίθετο. Δηλαδή δεν γίνεται να απαιτεί η Ελλάδα πολεμικές αποζημιώσεις από τη Γερμανία και ταυτόχρονα να ζητάει από αυτήν να δεχτεί να αγοράζει η ΕΚΤ τρισεκατομμύρια νέων δραχμών για να σταθεροποιησει το νέο νόμισμα. Εδώ μπορεί κανείς να αντιτείνει ότι η κυβέρνηση μπορεί να πάει στη δραχμή με στήριξη της δραχμής από τη Ρωσία ή και την Κίνα. Σε ότι αφορά τη Ρωσία, πέρα από τις πραγματικές οικονομικές δυσκολίες της αυτήν την εποχή, το κύριο είναι το πολιτικό ζήτημα ότι δηλαδή έτσι η Ελλάδα, ακόμα και αν τεχνικά θα μπορεί να μείνει στην ΕΕ, δεν θα μπορεί να μείνει ουσιαστικά μέσα της πολιτικά: Θα θεωρείται δηλαδή από όλη την άλλη ΕΕ σαν ένα ντεφάκτο εξάρτημα της ρώσικης επίθεσης, οπότε θα λείψει το πολύτιμο ελληνικό βέτο μέσα στην ΕΕ υπέρ της Ρωσίας, βέτο που ήδη απέδωσε με τη ματαίωση νέων κυρώσεων κατά της Ρωσίας στις 27 του Γενάρη. Γι αυτό η Ρωσία θέλει πολύ περισσότερο την Ελλάδα μέσα στην ΕΕ και ενάντια στην ΕΕ, παρά έξω από αυτήν. Νομίζουμε ότι μια ρωσόδουλη Ελλάδα θα φύγει από την ΕΕ μόνο με κλωτσιές. Μόνο αν η Ευρώπη δεν υποκύψει τους μήνες

που έρχονται στους ελληνικούς εκβιασμούς και δεν υποχωρήσουν οι εκβιαστές στην ΕΕ, είναι πιθανό οι ρωσόδουλοι να αναγκαστούν να πάνε στη δραχμή και σε δανεισμό από τη Ρωσία. Όσο για την Κίνα αυτή έχει εξαπολύσει σήμερα μια πελώρια εκστρατεία αγοράς μεγάλων και στρατηγικών ευρωπαϊκών επιχειρήσεων στα πλαίσια των τρελών ιμπεριαλιστικών της σχεδίων. Απέναντι σε αυτήν την εκστρατεία έχουν αρχίσει να υψώνονται οι πρώτες φωνές ανησυχίας από τους πιο οξυδερκείς ευρωπαίους αναλυτές που σωστά ισχυρίζονται ότι η Κίνα θέλει με αυτές τις αγορές να αδυνατίσει γεωπολιτικά την Ευρώπη.

Για τους παραπάνω λόγους και παίρνοντας σαν βάση μας την ως τώρα υποχωρητικότητα της ευρωπαϊκής μονοπωλιακής αστικής τάξης απέναντι στη Ρωσία στο ουκρανικό, βλέπουμε σαν τον πιο λογικό άμεσο στόχο αυτής της κυβέρνησης την οικονομική υποχώρηση της ΕΖ στους εκβιαστές και μέσω αυτής την επίτευξη πολιτικών και οικονομικών ρηγμάτων στην ΕΖ ακόμα και όξυνση των αντιθέσεων μέσα στις ίδιες τις χώρες της ΕΖ, ιδιαίτερα μέσα στη Γερμανία.

Αυτή η προσπάθεια δεν είναι κάτι το καινούργιο απλά τώρα παίρνει μια πολύ πιο ανοιχτή μορφή. Όλη η ως τώρα πολιτική της Ελλάδας των Γ. Παπανδρέου, Α. Σαμαρά και τώρα του Τσίπρα στα 5 χρόνια της χρεωκοπίας είχε αυτόν τον άμεσο στόχο και εν μέρει τον πετύχαινε. Το 2010 η απειλή της ελληνικής χρεωκοπίας κατάφερε να προκαλέσει από αντανάκλαση τη μεγάλη αλυσιδωτή πιστωτική κρίση της Ιρλανδίας της Πορτογαλίας και της Ισπανίας και τη διάσωση των δύο πρώτων μέσα από τη διαδικασία μιας διεθνούς επιτήρησης με μέτρα που χτυπούσαν παντού και κύρια τη νότια φτωχολογιά. Αυτή η παρατεταμένη πιστωτική και κοινωνική κρίση του Νότου, δυνάμωσε τα αντιευρωπαϊκά και ρωσόφιλα φαιο-“κόκκινα” κόμματα που όξυναν τη σύγκρουση Βορρά-Νότου και παραλίγο να οδηγήσουν σε διάσπαση της ΕΖ. Επίσης σίγουρα οι πιστωτικές κρίσεις στο Νότο προκάλεσαν μια γενική οικονομική ύφεση σε όλη την ΕΕ που μόνο τελευταία άρχισε να ξεπερνιέται. Επίσης το 2011 μια απειλή χρεωκοπίας από τους Σαμαρά και Βενιζέλο προκάλεσε το PSI, δηλαδή ανάγκασε την ΕΖ φανεί αναξιόπιστη στους ιδιώτες πιστωτές της Ελλάδας και έτσι να υπογράψει τη δική

της γενικότερη πιστωτική αναξιοπιστία, πράγμα που η EZ οπωσδήποτε θα βρει μπροστά της.

Αυτό λοιπόν που επιδιώκει τώρα η κυβέρνηση Τσίπρα με το νέο και το μέγιστο ως τώρα εκβιασμό της για χρεωκοπία, είναι τέτοιες δανειακές παραχωρήσεις από την EZ, και σε τόσο επισφαλείς συνθήκες σε ότι αφορά την αξιοπιστία αποπληρωμής των δανείων, ώστε να εξοργιστούν οι βόρειες πιστώτριες χώρες και να προκληθεί ρήγμα μέσα της, ακόμα και πιθανό στρατηγικό ρήγμα.

Ο γεωπολιτικός εκβιασμός συνεπάγεται πιο οξυμένες και βίαιες μορφές πίεσης

Επί ΠΑΣΟΚ και ΝΔ ο εκβιασμός είχε μόνο τη μορφή του “χρεωκοπώ οπότε σας πάω σε ντόμινο χρεωκοπιών. Δώστε μου νέα πελώρια δανεικά για να σωθείτε”. Αυτός ο εκβιασμός έπιασε τότε αρκετά εύκολα γιατί κανείς δεν μπορούσε ακόμα να καταλάβει ότι η ελληνική υπερχρέωση ήταν άλλης εντελώς φύσης από εκείνες της Ιρλανδίας, της Ισπανίας και σε ένα πολύ μικρό βαθμό και της Πορτογαλίας. Εκείνες είχαν κρίση υπερπαραγωγής βασισμένης στον υπερδανεισμό, ενώ η Ελλάδα είχε, και έχει ακόμα πιο πολύ σήμερα, κρίση υπο-παραγωγής (λόγω πολιτικής φύσης παραγωγικού σαμποτάζ) σε συνδυασμό με μια υπερκατανάλωση που στηρίχθηκε κύρια στον ευρωπαϊκό δανεισμό. Τώρα αυτός ο εκβιασμός πιάνει λιγότερο. Και αυτό όχι γιατί η Δύση των δογματικών φιλελεύθερων κατάλαβε τις διαφορετικές αιτίες της ελληνικής χρεωκοπίας από τις άλλες χρεωκοπίες (τους λέμε δογματικούς γιατί δεν βλέπουν την πραγματικότητα αλλά το ότι κανένα στάνταρ οικονομικό εγχειρίδιο δεν προβλέπει σαμποτάζ της παραγωγής μιας χώρας από την ίδια τη χώρα), αλλά γιατί κατάλαβε ότι η Ελλάδα δεν εφάρμοσε κανένα από τα μέτρα διευκόλυνσης της παραγωγής οπότε και των εξαγωγών. Τέτοια μέτρα τα πήραν όλες οι χώρες του νότου της EZ και προηγούμενα άλλες χώρες σε άλλες ηπείρους που μπήκαν σε προγράμματα διάσωσης από το ΔΝΤ, αλλά όχι η Ελλάδα. Ποτέ δηλαδή οι ρωσόφιλες κυβερνήσεις δεν πήραν στα 5 χρόνια της κρίσης μέτρα που να απελευθερώνουν την ανάπτυξη του παραγωγικού κεφαλαίου, όπως είναι η απελευθέρωση και η επιτάχυνση της αδειοδότησης επιχειρήσεων, τα χωροταξικά για τη βιομηχανία, την αγροτική οικονομία και τον τουρισμό, η σύνταξη του κτηματολογίου κλπ. Το μόνο μέτρο που πήραν ήταν η υπερφορολόγηση των μισθωτών, η γενική μείωση μισθών και συντάξεων, η κατάργηση σημα-

ντικών εργασιακών δικαιωμάτων, η υπερφορολόγηση του βιομηχανικού κεφαλαίου και της ενέργειας, ενώ δεν φορολόγησαν καθόλου την Εκκλησία, τους κρατικοολιγάρχες, τη μεγάλη αγροτική γαιοκτησία και δεν κυνήγησαν καθόλου την υπερπαχυμένη κλεπτοκρατική γραφειοκρατία. Έτσι μόνο στην Ελλάδα δεν αυξήθηκαν οι εξαγωγές, πράγμα που σε στιγμές πτώσης της εσωτερικής κατανάλωσης συνέτριψε την ελληνική βιομηχανία στο μεγαλύτερο έγκλημα ιστορικής οπισθοδρόμησης από τα μέσα που έγινε ποτέ στη χώρα. Αυτή η διαφορά ανάμεσα στην Ελλάδα και στις άλλες χώρες του Νότου αποτυπώθηκε ωμά στα ελληνικά επιτόκια δανεισμού που έμειναν πανύψηλα την ώρα που μηδενίστηκαν σχεδόν στις άλλες ως χθες υπερχρεωμένες χώρες.

Έτσι τώρα ο εκβιασμός παίρνει την εξής κύρια μορφή: “χρεωκοπώ χωρίς πλέον να χρειάζομαι τα πολλά δανεικά που δώσατε στους προηγούμενους. Μην με αφήσετε να πάω στη Ρωσία για μερικά ψωροδισεκατομμύρια. Αφήστε τους ψυχρούς αριθμούς και τους απάνθρωπους κανονισμούς σας και σκεφτείτε πολιτικά”. Αυτός ο εκβιασμός έχει μεγάλο βάρος μόνο τώρα δηλαδή μόλις μετά την επίθεση της Ρωσίας στην Ουκρανία. Μόνο τώρα και όχι το 2010 έχουμε μια Ευρώπη των μονοπωλιστών που τρέμουν τη Ρωσία και ταυτόχρονα αρνούνται να την αντιμετωπίσουν στο κεντρικό μέτωπο της επίθεσής της στο ουκρανικό, δηλαδή στη νέα Τσεχοσλοβακία του 1938, για να μην θυσιάσουν τα κεφάλαια και την επίπλαστη ειρήνη τους και έτσι χάσουν οικονομικό έδαφος από τους ανταγωνιστές τους στις άλλες ηπείρους. Οι ρώσοι κρατικομονοπωλιστές που κρύβονται πίσω από τα κυβερνητικά ανδρείκελά τους στην Ελλάδα, έχουν βάσιμους λόγους να πιστεύουν ότι τελικά οι ευρωπαίοι φιλελεύθεροι μονοπωλιστές θα προτιμήσουν να εξασφαλίσουν τη γεωπολιτική τους ηρεμία στον ευρωπαϊκό νότο και στο μεσανατολικό σύνορο της ΕΕ, δίνοντας κάθε τόσο στους μικρομεσαίους εκβιαστές των ελληνικών κυβερνήσεων μερικά ακόμα δις δανεικά και αγύριστα. (Σημειώνουμε εδώ ότι δεν αποκλείεται η γεωπολιτική απειλή να δυναμώσει και τη σκέτη οικονομική, δηλαδή να γίνει κάποια στιγμή, όσο θα σέρνεται η ελληνική κρίση, απόσυρση κεφαλαίων από χώρες του ευρωπαϊκού νότου πράγμα που θα δυναμώσει τον ελληνικό εκβιασμό). Οι Ευρωπαίοι αστοί φοβούνται να αντιμετωπίσουν την ωμή πραγματικότητα ότι αυτοί οι συριζοανελίτες **ωμοί** πλέον εκβιαστές έχουν πάει ήδη με τη Ρωσία και ότι

τα όποια “ψωροδισεκατομμύρια” θα τους δώσουν σήμερα θα γίνουν αύριο δεκάδες και εκατοντάδες και τούτο θα αποτελεί ενθάρρυνση σε όλα τα τσιράκια και τους φίλους της Ρωσίας μέσα στην ΕΕ και στην ΕΖ αλλά και σε κάθε υπεραντιδραστικό εθνικιστή να εκβιάσουν στο μέλλον την Ένωση. Αλλά πέρα από αυτό, μια παραχώρηση αρχής, δηλαδή δανεικά χωρίς αληθινούς και ελέγξιμους οικονομικούς όρους, αλλά με ωμό εκβιασμό δεν μπορεί να περάσει χωρίς μια ένταση της διαμάχης μέσα στο Γιούρογκρουπ και τελικά μέσα στην ίδια τη Γερμανία, όπου η σύγκρουση των δύο γραμμών της αστικής τάξης απέναντι στη Ρωσία είναι στην ακμή της.

Ένας τέτοιος στόχος εξηγεί το λόγο για τον οποίο η κυβέρνηση δεν κράτησε από την αρχή μια καθαρή στάση, δηλαδή δεν είπε στους δανειστές ότι εγώ δεν μπορώ να κόψω μισθούς, συντάξεις και να δεχτώ τα εργασιακά του μνημονίου, οπότε κάντε ότι νομίζετε, και να ξέρετε ότι αν δεν μου δώσετε λεφτά θα πάω τώρα με τη Ρωσία. Άφησε επίτηδες να περάσει ο χρόνος με διάφορα προσχήματα ώστε ο εκβιασμός να γίνει πιο άμεσος οπότε και πιο πειστικός, αλλά και η πολιτική ατμόσφαιρα στην ΕΖ να γίνει πιο άρρωστη. Το βασικό είναι ότι το “πάω με τη Ρωσία τώρα επειδή χρεωκοπώ τώρα” μπορούσε να ειπωθεί πειστικά μόνο αν τα κρατικά ταμεία στέγνωναν εντελώς και αν αρπάζονταν για τις ανάγκες του εκβιασμού μέχρι και τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων, ακόμα και με την καθαίρεση των διοικητών που αντιστέκονταν στην αρπαγή. Μόνο έτσι μπορούσε να μείνει γυμνός και αδιέξοδος, ώριμος για χρεωκοπία ο φετεινός Απρίλης, μόνο έτσι το ταξίδι του Τσίπρα στη Μόσχα στις 8 του μήνα έπαιρνε όλη τη σημασία του, όπως και τα προετοιμαστικά για τις ανάγκες του εκβιασμού ταξίδια των Δραγασάκη, Κοτζιά στην Κίνα καθώς και του Λαφάζαρη για συζητήσεις με την Γκάζπρομ στη Ρωσία. Όλα ήταν έτοιμα για να μπει στο Γιούρογκρουπ το δίλημμα: **θα επιμένετε στην αριθμητική σας των δημοσιονομικών ισορροπιών, ή θα αντιμετωπίσετε πολιτικά τώρα το ελληνικό ζήτημα, δηλαδή θα παραβιάσετε τους αριθμούς και τους κανονισμούς σας για να εμποδίσετε τη χρεωκοπία μας και την κατακλυσμιαία σε πολιτικές συνέπειες έξοδό μας από το Ευρώ αυτήν εδώ τη στιγμή;** Αυτός ο εκβιασμός διατυπώνεται με την κατάλληλη σοσιαλφασιστική γλώσσα και τακτική για να κερδίζεται σε ένα βαθμό η μάζα του εργαζόμενου λαού και στην Ελλάδα και στην Ευ-

ρώπη ενάντια στους δανειστές και κυρίως ενάντια στο Γιούρογκρουπ που είναι ο θεσμός που πιο πολύ εξοργίζει τους εχθρούς της ΕΕ γιατί προσπαθεί να διατηρήσει το κοινό της νόμισμα σε ένα σύνολο κρατών που δεν έχουν σφιχτή πολιτική ενότητα.

Η ψευδοταξική δημαγωγία στην υπηρεσία των εκβιαστών

Για τους λαούς της Ευρώπης, αλλά και για τον ίδιο τον ελληνικό λαό η κυβέρνηση των πρακτόρων τοποθετεί σαν μοναδική αιτία της σύγκρουσής της με τους ευρωπαίους πιστωτές την τάχα ηρωική άρνησή της να μειώσει μισθούς, συντάξεις καθώς και να δεχτεί την περικοπή που επέβαλαν τα μνημόνια στα εργασιακά δικαιώματα. Γι αυτό το λόγο ψήφισε το νομοσχέδιο για την ανθρωπιστική κρίση που έδινε εντελώς ασήμαντα ψίχουλα στους άνεργους και μάλιστα όχι άμεσα. Αυτό το νομοσχέδιο το πέρασε η κυβέρνηση επίτηδες σε σύγκρουση με τη δέσμευση που είχε αναλάβει στο Γιούρογκρουπ να μην προχωρήσει χωρίς συνεννόηση μαζί του, για να πετύχει μια πρώτη πολιτική νίκη εναντίον του. Γι αυτό το λόγο το πέρασε άρον-άρον λίγο πριν την συνεδρίαση της λεγόμενης Επταμερούς συνάντησης κορυφής της 19 Μάρτη. Αυτό το νομοσχέδιο ήταν προσεκτικά διαλεγμένο ώστε να είναι το πρώτο σημείο στο οποίο οι αριθμοί και οι συμφωνίες, εν προκειμένω η συμφωνία της 20 του Φλεβάρη του Γιούρογκρουπ, θα δέχονταν ένα πλήγμα, αν και όχι καθοριστικό, κάτω από τη πίεση της πολιτικής και βέβαια της πολιτικής δήθεν υπέρ των φτωχών και κατά του κεφαλαίου, που είναι η παγκόσμια πολιτική του ρώσικου σοσιαλμπερριαλισμού για τη συσπείρωση των καταπιεσμένων και εκμεταλλευόμενων μαζών ενάντια στο δυτικό κεφάλαιο και στις αντιπαλές με τη Ρωσία αστικές τάξεις του τρίτου κόσμου. Αυτό συμβαίνει επειδή δεν είναι ακόμα πολιτικά συγκροτημένος σε αυτήν την ιστορική φάση σε ένα ξεχωριστό στρατόπεδο ο νομοτελειακά κύριος εχθρός του φασιστικού μονοπωλιακού κεφαλαίου, που είναι η παγκόσμια εργατική τάξη. Αυτό το γεγονός οφείλεται με τη σειρά του στο ότι το σύγχρονο φασιστικό μονοπωλιακό κεφάλαιο, το ρωσοκινέζικο, αντίθετα με το γερμανικό χιτλερικό, βγήκε μέσα από την άλωση από τα μέσα της εργατικής εξουσίας στις δύο μεγαλύτερες ως τώρα εργατικές επαναστάσεις στον κόσμο, τη ρωσική και την κινέζικη, **οπότε είχε την εμπειρία να διαβρώσει και να**

ΠΟΥ ΤΟ ΠΑΕΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΩΝ ΕΚΒΙΑΣΤΩΝ

συνέχεια από τη σελ. 9

τσακίσει ως τώρα από τα μέσα κάθε νέα γνήσια εργατική συγκρότηση και αντίσταση εναντίον του. Το κάλπικο είδος αυτής της “ταξικότητας” αποκαλύπτεται όταν οι ρώσοι πράκτορες σε κάθε χώρα χτυπάνε μόνο το δυτικού τύπου κεφάλαιο και ποτέ το ρωσοκινέζικο που είναι και το πιο φασιστικό, αρπακτικό και διεφθαρμένο. Το νομοσχέδιο για την “ανθρωπιστική κρίση” είναι η ακραία έκφραση της επιλεκτικής ταξικής πάλης του Σύριζα υπέρ των φτωχών και πεινασμένων, που υποτίθεται ότι πρέπει να συγκρούονται με οποιαδήποτε διακρατική συμφωνία με το κάθε Γιούρογκρουπ των πλουσίων δανειστών, αλλά πρέπει να μην αντιδρούν στα εργοτάξια-κάτεργα της COSCO, και κυρίως να μην διεκδικούν ανοιχτά εργοστάσια και φορολόγηση της ρωσόφιλης πάμπλουτης εκκλησίας, των κινεζόφιλων εφοπλιστών, της Γκάζπρον, των Μπόμπολα και Σια κλπ. Ο προσδιορισμός “ανθρωπιστική” υποβιβάζει τους ανέργους σε αντικείμενο φιλανθρωπίας των σωτήρων και όχι υποκειμένων της ταξικής πάλης ενάντια σε αυτούς που τους έφεραν σε αυτή την κατάσταση. Και τους έφερε κατ’ εξοχήν το παραγωγικό αντεργατικό σαμποτάζ στο οποίο διαπρέπει ο φιλάνθρωπος ΣΥΡΙΖΑ ο οποίος μετατρέπει τους εργάτες σε ανέργους και μετά τους σώνει με 13,9 Ευρώ το μήνα (200 εκ Ευρώ το χρόνο “ανθρωπιστικό κεφάλαιο” /1.200.000 άνεργοι/12 μήνες).

Με το σταμάτημα του παραγωγικού σαμποτάζ, κυρίως με το σταμάτημα της απαγόρευσης των επενδύσεων, ο ΣΥΡΙΖΑ θα μπορούσε να εξασφαλίσει όχι μόνο δεκάδες φορές περισσότερα χρήματα στα κρατικά ταμεία, αλλά πάνω απ όλα δουλειά για τους ανέργους, πράγματα δηλαδή που δεν χρειάζονται καμιά συνεννόηση και κανέναν έλεγχο από καμιά Τρόικα και τα οποία σύντομα θα έκαναν την τελευταία εντελώς αχρείαστη. Το βασικό ιδεολόγημα για το ΣΥΡΙΖΑ όπως και για κάθε ψευτοαριστερά είναι ότι μπορεί να λυθεί το κοινωνικό πρόβλημα ακόμα και μιας βομβαρδισμένης παραγωγικά χώρας με τη φορολογία των πλούσιων και με το μοίρασμα των χρημάτων τους στους φτωχούς. Η πολιτική οικονομία κάθε δημαγωγού είναι η αναδιανομή της κατανάλωσης και καθόλου η αλλαγή στις σχέσεις παραγωγής ή στον όγκο και στη σύνθεση της παραγωγής. Η αναδιανομή πλούτου μέσω της φορολογίας, πράγμα που είναι μία από τις κατακτήσεις των εργαζόμενων μαζών, δεν είναι σε τελική ανάλυση παρά μεταφορά μέρους της υπεραξίας από το κεφάλαιο πί-

σω στη εργασία που την παρήγαγε και στην κοινωνία γενικά. **Αλλά η παραγωγή υπεραξίας προϋποθέτει την παραγωγή γενικά και είναι μέρος της. Σε όποιο βαθμό κάποιος σκοτώνει με σαμποτάζ την παραγωγή, στον ίδιο βαθμό σκοτώνει την υπεραξία και την αναδιανομή της. Και όχι μόνο αυτό, αλλά σκοτώνει και το μέρος του προϊόντος της δουλειάς του που καρπώνεται ο ίδιος ο εργάτης και το οποίο ονομάζεται μισθός.** Γι αυτό το λόγο καμιά φορολογική πολιτική, ούτε αυτή της μάζιμουμ συλλογής φόρων, ούτε καν ένα πιο αποτελεσματικό κυνηγητό των φοροφυγάδων δεν μπορεί να ανεβάσει ή έστω να διατηρήσει τις όλο και πιο πεσμένες αποδοχές των μισθωτών και συνταξιούχων σε μια χώρα που βομβαρδίζεται η παραγωγή της.

Ένα πρώτο πλήγμα στην συνοχή της ΕΖ και της ΕΕ με την σύγκλιση της Επταμερούς

Η πολιτική των εκβιαστών έχει μέχρι τώρα δώσει δύο αντίθετα αποτελέσματα. Από τη μια έχει εξοργίσει και σε ένα βαθμό συσπειρώσει εναντίον τους τους ευρωπαϊστές που αποτελούν την πλειοψηφία και μέσα στο Γιούρογκρουπ και μέσα στην Γερμανία και από την άλλη έχει βγάλει στο προσκήνιο και έχει φέρει στην επίθεση τους κατευναστικούς προς τη Ρωσία και τους ρωσόφιλους της ΕΕ και της Γερμανίας που επιχειρούν και σε ένα βαθμό πετυχαίνουν πλήγματα στους αντιπάλους τους, κυρίως στο Γιούρογκρουπ. Ένα τέτοιο πλήγμα είναι το απαράτητο για τους περισσότερους πολιτικό χτύπημα που έδωσε στο Γιούρογκρουπ η ίδια η σύγκλιση της Επταμερούς των Βρυξελλών στις 19 Μάρτη αλλά και το γεγονός ότι στο τέλος των εργασιών της ο οικοδεσπότης της πρόεδρος της Κομισιόν Γιούνκερ, ανακοίνωσε ότι η Κομισιόν αποφάσισε να διαθέσει ένα πακέτο 2 δις στην Ελλάδα που σε ένα μεγάλο μέρος του ήταν για την ανθρωπιστική κρίση. Αυτή η τελευταία κίνηση εξ αιτίας της στιγμής που έγινε και ανεξάρτητα από το αν το κονδύλι υπήρχε από πριν, όπως ισχυρίστηκε αμέσως μετά η ΝΔ, ήταν ένα απευθείας πολιτικό ράπισμα στον επικεφαλής της απεσταλμένης από το Γιούρογκρουπ Τρόικας, που τώρα τη λένε τεχνικά κλιμάκια, Κοστέλο. Αυτός μόλις είχε διαμαρτυρηθεί στην ελληνική κυβέρνηση για το ότι το νομοσχέδιο για την ανθρωπιστική κρίση πέρασε χωρίς καμιά συνεννόηση “με τους θεσμούς”, όπως επέβαλε η συμφωνία της 20 του Φλεβάρη για κάθε νομοσχέδιο σχετικό με τα δημοσιονομικά. Η έκτακτη ψήφιση αυτού του νομοσχέ-

διου λίγο πριν τη συνεδρίαση της επταμερούς δεν είχε σαν στόχο την άμεση ανακούφιση των ωφελημένων από αυτό αλλά το πλήγμα στο κύρος του Γιούρογκρουπ, πράγμα που αποδείχτηκε από το ότι μισό μήνα μετά η κυβέρνηση δεν έχει ακόμα εκδώσει τους εφαρμοστικούς νόμους και τα διατάγματα, δηλαδή δεν έχει δώσει δραχμή στους δικαιούχους, παρά το επείγον της ανάγκης που επικαλέστηκε. Με τις πλάτες λοιπόν της Επταμερούς η τελευταία άρχισε να περιφέρει τα τεχνικά κλιμάκια από ξενοδοχείο σε ξενοδοχείο και να τα υποχρεώνει να συνεδριάζουν σε κρεβατοκάμαρες και να κρύβονται σαν παρίες ποδοπατώντας έτσι ακόμα παραπάνω το Γιούρογκρουπ ή σε πολιτικό επίπεδο δίνοντας σημαντικούς πόντους στην γραμμή Μέρκελ-Ολάντ-Γιούνκερ του κατευνασμού των εκβιαστών, που είναι στην ουσία γραμμή κατευνασμού της Ρωσίας, ενάντια στην γραμμή τήρησης των κοινοτικών κανόνων που προωθούν οι ευρωπαϊστές μέσα στο Γιούρογκρουπ με κύριους εκφραστές τους Σόιμπλε και Ντάισελμπλουμ. Στο βάθος η γραμμή των ευρωπαϊστών δοκιμάζει τώρα σχετικά εύκολα πλήγματα στο επίπεδο της εξαθλίωσης του ελληνικού λαού γιατί αυτοί δέχτηκαν να γίνουν για πέντε ολόκληρα χρόνια συνδιαχειριστές της ελληνικής κρίσης με τους διαπιστωμένα ψεύτες και εντελώς ασυνεπείς έλληνες πρωθυπουργούς. Αυτοί δεν προωθούσαν κανένα ουσιαστικό αναπτυξιακό μέτρο από τα συμφωνημένα με τους πιστωτές και κλείνανε τα δημοσιονομικά κενά, όσο τα κλείνανε, σχεδόν αποκλειστικά με το ανελέητο χτύπημα των φτωχών και των μικρομεσαίων, ενώ υπήρχαν μνημονιακές δεσμεύσεις για γερή φορολόγηση και του είδους των πλούσιων που προαναφέραμε. Το χειρότερο είναι ότι οι πολιτικοί της ευρωπαϊκής γραμμής όχι μόνο δεν αποκάλυψαν ποτέ στο λαό μας αυτήν την ασυνέπεια, αλλά μη θέλοντας να δώσουν την πολιτική μάχη με τους κατευναστές επέτρεψαν στους προβοκάτορες πρωθυπουργούς και κυρίως στους αγανακτισμένους αντιευρωπαίους της αντιπολίτευσης, τους Σύριζα ψευτοΚΕ και ναζήδες, να, κατηγορούν αποκλειστικά τους πιστωτές για την παραγωγική καταστροφή της χώρας και την εξαθλίωση του λαού και έτσι σταδιακά να σπρώχνουν την κοινή γνώμη να βλέπει με μίσος τους πραγματικούς ευρωπαϊστές και με συμπάθεια τα τέρατα του Κρεμλίνου.

Αλλά αυτοί είναι οι λόγοι που κάνουν απλά ευάλωτους τους ευρωπαϊστές της ΕΖ στην ωμή εκβιαστική επίθεση των πούτινικών της Αθήνας, όμως ο λόγος που δεν τους αφήνει αυτή τη στιγμή να απαντή-

σουν αποτελεσματικά είναι ότι έχει συγκροτηθεί εναντίον τους το ρεύμα των κατευναστών και των ρωσόφιλων, το οποίο έφτασε στο σημείο να σκαρώσει ένα νέο έκτακτο όργανο κορυφής για να εξετάσει την πολιτική σύγκρουση της ΕΖ με την Ελλάδα, ένα όργανο που δεν είναι ούτε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, ούτε το Γιούρογκρουπ και το οποίο ονομάστηκε Επταμερής. Δηλαδή για χάρη του εκβιαστή και με αίτησή του συγκλήθηκε για πρώτη φορά στην ιστορία της ΕΖ και της ΕΕ ένα μη θεσμικό όργανο κορυφής από το οποίο παραμερίστηκαν όλες οι χώρες της Ευρωζώνης και έμειναν να συζητάνε δύο από αυτές η Γαλλία και η Γερμανία, μαζί με τον νέο πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Τουσκ, που τυπικά συγκάλυψε την επταμερή και προέδρευσε σε αυτήν, ο πρόεδρος της Κομισιόν Γιούνκερ, ο πρόεδρος της ΕΚΤ Ντράγκι, ενώ μόλις την τελευταία στιγμή και προφανώς μετά από αντιδράσεις του Γιούρογκρουπ, καλέστηκε και ο πρόεδρος του Γιούρογκρουπ Ντάισελμπλουμ στην ουσία για να νομιμοποιήσει αυτήν την αντι-Γιούρογκρουπ παρασυναγωγή. Το σημαντικότερο πρόσωπο σε αυτή τη σύσκεψη βρέθηκε να είναι ο Τσίπρας, δηλαδή ο εκπρόσωπος των εκβιαστών που ξαφνικά βρέθηκε προνομιακός συνομιλητής των δύο μεγαλύτερων χωρών της ΕΖ και μέλος μιας στενής διαπραγματεύσεως κορυφής. Γι αυτήν την αθλιότητα ο μόνος που τόλμησε ανοιχτά να διαμαρτυρηθεί και μάλιστα με οργή ήταν ο πρωθυπουργός του Βελγίου που κατήγγειλε τον παραμερισμό των άλλων ηγετών της ΕΖ και γενικότερα της ΕΕ από αυτή τη συνάντηση. Το μεγαλύτερο από όλα τα κακά που έκανε αυτή η διασπαστική κίνηση ήταν ότι ενίσχυσε αποφασιστικά στα μάτια όλων των αντιευρωπαϊκών και ευρωσκεπτικιστικών δυνάμεων, ιδιαίτερα των ρωσόφιλων, τον κεντρικό προπαγανδιστικό ισχυρισμό τους ότι η ΕΕ και η ΕΖ δεν είναι μια δημοκρατική ένωση κρατών, αλλά ένα διευθυντήριο στο οποίο τον καθοδηγητικό ρόλο έχουν η Γερμανία και η Γαλλία και το οποίο βρίσκεται δίπλα σε μια τάχα άεθνη και αντεθνική κοσμοπολίτικη γραφειοκρατία των Βρυξελλών η οποία έχει τυπικό εκπρόσωπο την Κομισιόν.

Βέβαια αν ψάξει κανείς βαθύτερα τη σύνθεση της επταμερούς θα ανακαλύψει ότι στην μεγάλη πλειοψηφία τους είναι κατευναστές ή και φίλοι της πούτινικής πολιτικής. Ο Ολάντ και η Μέρκελ έδειξαν τις αληθινές τους κλίσεις στο ουκρανικό, όπου έχουν σχηματίσει ένα πολύ αγαπημένο τρίο με τον Πούτιν στον οποίο, μετά από κάθε συνάντηση στο Μινσκ, παραδίνουν και ένα

κομμάτι της Ουκρανίας, ενώ αποκλείουν κάθε στρατιωτική βοήθεια σε αυτήν και κάθε λύση που δεν θα είναι ειρηνική, δηλαδή συμφωνημένη με τη Ρωσία. Ο οικοδεσπότης Γιούνκερ δεν είναι μόνο ο πιο μαχητικός υπερασπιστής της ελληνικής διαλυτικής τακτικής μέσα στην ΕΖ. Από την πρώτη στιγμή της ανόδου του Πούτιν στην εξουσία ο Γιούνκερ είναι ο πιο μαχητικός υπερασπιστής της ενότητας της ΕΕ-Ρωσίας, έχει κρατήσει μια ξεδιάντροπα φιλοπουτινική στάση στη γενοκτονία της Τσετσενίας, ενώ σαν πρωθυπουργός του Λουξεμβούργου έδεσε στενά την οικονομία της χώρας του με την ρώσικη σε επίπεδο εξαγωγής κεφαλαίου, και σαν δήθεν φεντεραλιστής πήγε να διαλύσει την ΕΖ υποστηρίζοντας, όπως όλοι οι ρωσόφιλοι, τα εντελώς πρόωρα πριν από την πολιτική ενοποίηση της ΕΖ ευρωμόλογα. Αλλά καμιά καλύτερη απόδειξη για τις αληθινές κλίσεις του δεν υπάρχει από το πόσο φανατικά εκστράτευσε υπέρ της εκλογής του στην προεδρία της Κομισιόν ο ανθυποψήφιος του από τη μεριά της “αριστερής” ομάδας του ευρωκοινοβουλίου Τσίπρας. Η εκλογή του Τσίπρα σαν υποψήφιου της είναι το πιο τρανταχτό δείγμα για τη διάβρωση της λεγόμενης ευρωπαϊκής αριστεράς από τους ανθρώπους της πουτινικής Ρωσίας).

Αλλά και ο Τουσκ που σαν Πολωνός φαίνεται σαν ο πιο αντιρροπός στο τραπέζι της Επταμερούς έγινε πρωθυπουργός της χώρας του χτυπώντας τις πιο αντιπουτινικές πατριωτικές τάσεις της πολωνικής αστικής τάξης και κατηγορήθηκε από αυτές ότι κάλυψε τη δολοφονία του ηγέτη τους πρωθυπουργού Κατσίνσκου σε ένα αεροπορικό “δυστύχημα” στο Σμολένσκ που μακρόχρονα έρευνες απέδειξαν ότι προκλήθηκε με ευθύνη των ρώσικων αρχών. Αυτό που χαρακτηρίζει τον Τουσκ είναι η ταύτισή του με τον Ομπάμα και την τουλάχιστον κατευναστική προς τη Ρωσία γραμμή Ομπάμα-Μέρκελ-Ολάντ, δηλαδή τη γραμμή της μη στρατιωτικής ενίσχυσης της Ουκρανίας, Αλλά το πιο βασικό είναι ότι ποτέ ένας πατριώτης πολωνός την ώρα που η ίδια η χώρα του κινδυνεύει από μια ανάλογη εισβολή και ετοιμάζεται πυρετώδως για αυτήν, δεν θα λύσσαγε όπως ο Τουσκ να δηλώνει ότι για γεωπολιτικούς λόγους θα ήταν “ηλιθιότητα” να φύγει από το Ευρώ η Ελλάδα, μια Ελλάδα δηλαδή που ψηφίζει στην ΕΕ εναντίον των κυρώσεων υπέρ της Ρωσίας, δηλαδή ανοιχτά κατά της Πολωνίας. Μιλώντας στον Γκάρντιαν στις 15 του Μάρτη ο Τουσκ είπε ότι “*Τα αποτελέσματα της εξόδου της Ελλάδας θα είναι το πιο δραματικό κεφάλαιο*

στην ιστορία της ΕΕ. Αλλά δεν πρόκειται μόνο για χρήματα και γεωπολιτικές απειλές. Πρόκειται για αξιοπρέπεια, συναισθήματα. Πρέπει να αποφύγουμε οτιδήποτε θα μπορούσε να ταπεινώσει την άλλη πλευρά. Η αξιοπρέπεια και η ταπείνωση και άλλα συναισθήματα είναι πολύ σημαντικά στην πολιτική, όχι μόνο οι αριθμοί”. Και συνέχισε ο Τουσκ: “*..Πολλοί Έλληνες σήμερα αισθάνονται ταπεινωμένοι. Αυτή η νέα κυβέρνηση και ο Σύριζα είναι μια πολύ δύσκολη και επικίνδυνη περίπτωση”*”(http://www.theguardian.com/world/2015/mar/15/donald-tusk-rutins-policy-enemies-conflict-european-council-sanctions-russia). Ο Τουσκ κάνει πως δεν ξέρει ότι το αίσθημα ταπείνωσης το ξεσηκώνουν πάντα οι φασίστες στους λαούς τους για να τους γεμίσουν με μίσος και να τους σπρώξουν σε πολέμους ενάντια στους εχθρούς που οι φασίστες υποδεικνύουν. Αυτό είναι το αίσθημα ταπείνωσης που ενστάλαξε ο Χίτλερ στους Γερμανούς ενάντια στην Αγγλία και στην ΕΣΣΔ, αυτό ο Μουσολίνι στους Ιταλούς ενάντια στους ίδιους εχθρούς, αυτό ενσταλάζουν σήμερα ενάντια στη Δύση ο Πούτιν στους Ρώσους και οι ισλαμιστές στους Άραβες, αυτό που ενσταλάζουν εδώ και πέντε χρόνια τα φαιο-“κόκκινα” ανδρείκελα του Πούτιν στον ελληνικό λαό ενάντια στην Ευρώπη και ειδικά στην Γερμανία, την ώρα που είναι κύρια οι ίδιοι που τον ρίξαν στην πείνα και την ταπείνωση της διεθνούς ζητιανιάς.

Να λοιπόν με ποια κυρίαρχη αντίληψη συγκλήθηκε η Επταμερής, πιστεύουμε με πρωτοβουλία της Μέρκελ που λίγο πριν την συνεδρίασή της δήλωσε για πρώτη φορά ότι η Ελλάδα πρέπει να μείνει για γεωπολιτικούς λόγους μέσα στην ΕΖ.

Το πόσο διεθνής ήταν αυτή η πίεση υπέρ του Τσίπρα φάνηκε από το ότι αυτό ακριβώς απαίτησε ο Ομπάμα που πήρε τηλέφωνο την Μέρκελ πριν τη συνάντηση της Επταμερούς για να απαιτήσει “ρεαλιστική” στάση απέναντι στην κυβέρνηση Σύριζα με την ίδια γεωπολιτική λογική και μάλιστα για να υποστηρίξει ακριβώς την βασική γραμμή οικονομικής πολιτικής με την οποία κατέβαινε ο Τσίπρας στις διαπραγματεύσεις. Αυτή τη γραμμή την είχε προβάλει ανοιχτά ο Ομπάμα σε μια άλλη κρίσιμη επέμβασή του στα εσωτερικά της ΕΕ όταν πριν από την κρίσιμη συνεδρίαση της 20 του Φλεβάρη του Γιούρογκρουπ απαίτησε με θράσος να σταματήσει η πολιτική της λιτότητας για την Ελλάδα και να εφαρμοστεί μια αναπτυξιακή στρατηγική εντός της Ευρωζώνης ενώ μιλώντας για αναγκαίες μεταρρυθμίσεις μίλησε μόνο για την φοροδιαφυγή, δηλαδή κινήθηκε ακριβώς στην πολιτική πλατφόρμα

της σημερινής λίστας Τσίπρα-Βαρουφάκη στο Γιούρογκρουπ!!! (http://greece.greekreporter.com/2015/02/01/u-s-president-obama-in-support-of-greece-suggests-no-more-austerity-video/#sthash.jINylm6H.dpuf)

Αυτό δείχνει πόσο ο Ομπάμα συντονίζεται με τα ανδρείκελα του και τον Πούτιν ενάντια στην ενότητα και στην πολιτική ανεξαρτησία της Ευρωζώνης. Δεν είναι ανάγκη εδώ να ξαναγράψουμε για την όχι απλά κατευναστική αλλά φιλορώσικη γραμμή που ακολουθεί η προεδρία Ομπάμα με πιο χαρακτηριστική εκδήλωσή της το παγκόσμιο αντι-ISIS μέτωπο, το οποίο ενώνει τις ΗΠΑ και την ΕΕ με το Ιράν και με τη Ρωσία κόντρα στις ειρηνόφιλες αραβικές κυβερνήσεις και στα αντιφασιστικά κινήματα (όπως εκείνα στη Συρία και στην Αίγυπτο). Κυρίως το αντι-ISIS διεθνές αντιτρομοκρατικό μέτωπο είναι κόντρα ιδιαίτερα στα συμφέροντα των ευρωπαϊκών λαών που ο αληθινός τους εχθρός δεν είναι οι μερικές χιλιάδες ληστές, βιαστές και δουλοκτήτες προβοκάτορες του ISIS, που θα μπορούσε να αντιμετωπιστεί από τα ίδια τα αραβικά κράτη, αλλά η υπερδύναμη των 150 εκατομμυρίων με τα πυρηνικά και τον τεχνολογικά τέλει στρατό η οποία εισβάλλει στην ευρωπαϊκή Ουκρανία και τη διαμελίζει και η οποία μέσω των κυβερνήσεων της Ουγγαρίας, Σλοβακίας, Τσεχίας, και κυρίως της Ελλάδας προσπαθεί να διασπάσει την ΕΕ. Βεβαίως ο Ομπάμα πατάει σε ένα άθλιο υφεσιακό απέναντι στη Ρωσία ρεύμα της αμερικάνικης μονοπωλιακής αστικής τάξης, το αντίστοιχο με εκείνο που επιτρέπει στους Μέρκελ, στους Ολάντ, στους Ρέντσι, στους Γιούνκερ και στους Τουσκ να παίζουν ανοιχτά ή καλυμμένα το ρώσικο παιχνίδι στην ίδια την Ευρώπη.

Η αντίσταση της ΕΕ απέναντι στους εκβιαστές φαιο-“κόκκινους” της χώρας μας θα κρίνει σε μεγάλο βαθμό το μέλλον της

Να λοιπόν πως συμβαίνει μια πολιτική συμμορία που άρπαξε την εξουσία μετά από μια αντιευρωπαϊκή εκστρατεία πέντε χρόνων σε μια μικρή και καταχρεωμένη χώρα σαν την δικιά μας, να συμπεριφέρεται εκβιαστικά απέναντι σε μια σχεδόν ολόκληρη ήπειρο χρησιμοποιώντας σαν όπλο από τη μια το ίδιο το πελώριο χρέος της και από την άλλη, και κυρίως, τη συμμαχία της με τις δύο ιμπεριαλιστικές υπερδυνάμεις, την τακτική συμμαχία με τη μία τις υπερεπεμβατικές αλλά κατερχόμενες ΗΠΑ, και τη στρατηγική συμμαχία της με την άλλη, τη νεοχιτλερική και ανερχόμενη Ρωσία, η οποία σήμερα είναι ο κύριος εχθρός

της Ευρώπης και του κόσμου ολόκληρου. Αν προσθέσει κανείς σε αυτές τις υπερδυνάμεις και την προς το παρόν μόνο οικονομική υπερδύναμη, την επίσης φασιστική Κίνα, που από την αρχή της κρίσης χρέους υποστηρίζει με μανία την Ελλάδα απέναντι στην ΕΖ, (δες άρθρο Ν.Α, http://www.oakke.gr/component/k2/item/347) μπορεί να καταλάβει γιατί η ελληνική κυβέρνηση των μικρομεσαίων φαιο-“κόκκινων” συμπεριφέρεται με τόσο μεγάλο θράσος μέσα και έξω από τα ευρωπαϊκά όργανα, γιατί κατασαδιάζει όσες κυβερνήσεις της κάνουν κριτική είτε στο Νότο είτε στο Βορρά της ΕΕ, γιατί ποδοπατεί αποφάσεις που έχει υπογράψει, γιατί συγκαλεί διαρκώς τα Γιούρογκρουπ χωρίς να έχει πραγματικές προτάσεις, ή να στέλνει τις δουλεμένες στο πόδι προτάσεις της στο Euroworking Group (ομάδα εργασίας της Ευρωζώνης) σε i-pad, γιατί ξεφτιλίζει τα όργανα ελέγχου των συμφωνιών που έχει υπογράψει. Τα κάνει αυτά γιατί ως τώρα περισσότερο κερδίζει από αυτά παρά χάνει στο πρακτικό επίπεδο, δηλαδή κερδίζει ταλάντευση, αμηχανία και μισοεκδηλωμένη διάσπαση του ευρωπαϊκού μετώπου, παρόλο που δεν παίρνει λεφτά. Το πιο χαρακτηριστικό δείγμα αυτού του κέρδους, εκτός από την σύγκλιση της Επταμερούς ήταν η τρυφερή υποδοχή της Μέρκελ στον Τσίπρα, που αντικειμενικά αποτελούσε αποδοκιμασία και περιθωριοποίηση της τακτικής Σόιμπλε. Προηγούμενα ο Σόιμπλε είχε δεχτεί μια ισχυρή επίθεση από τον αγγλοσαξωνικό τύπο, ιδιαίτερα από τους Νιου Γιόρκ Τάιμς και τους Φαινάνσιαλ Τάιμς ότι με τη στάση του ήταν συνυπεύθυνος για την όξυνση της σχέσης της ελληνικής κυβέρνησης με την Γερμανία και ευρύτερα με την Ευρώπη. Το αποτέλεσμα της πολιτικής Μέρκελ ήταν η παραίτηση στα τέλη του Μάρτη του υπαρχηγού του κόμματος των χριστιανοκοινωνιστών της Βαυαρίας Γκαουβάιλερ σε διαμαρτυρία για την υποχωρητική τακτική της Μέρκελ απέναντι στην Ελλάδα. Αυτή η παραίτηση δεν δυνάμωσε την ευρωπαϊκή αλλά αντίθετα την ευρωσκεπτικιστική, δηλαδή στο βάθος την πιο δεξιά αντιευρωπαϊκή γραμμή μέσα στον κυβερνητικό συνασπισμό με την οποία έχει δεσμούς ο Γκαουβάιλερ. Μπροστά σε αυτά τα πολιτικά κέρδη και άλλα αναμενόμενα η απόσπαση χρημάτων από την ΕΖ ήταν και είναι για τους ρωσόδουλους το βασικό μέσο και όχι ο κύριος στόχος. Το αφεντικό τους κερδίζει πάρα πολλά μόνο και μόνο που επί τρεις μήνες η Ευρωπαϊκή αστική τάξη δεν ασχολείται καθόλου με το

Υπόθεση Βαγγέλν Γιακουμάκη

συνέχεια από τη σελ. 4

Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ με τη χου-ντοδεξιά των ΑΝΕΛ, κυβέρνηση διεθνών τραμπουκών και υπαλλήλων του μεγαλύτερου φασίστα βασανιστή του πλανήτη, Βλαδίμηρου Πούτιν, πέρα από δυο -τρεις υπουργικές δηλώσεις "γενικής ευαισθησίας" κατά της βίας, κοίταξε να πνίξει το θέμα και τη ζύμωση γύρω από αυτό πετώντας το έξω από τη δημόσια σφαίρα.

Οι "μαζικές" και συνδικαλιστικές οργανώσεις - σφραγίδες που καθοδηγεί με την ευρεία έννοια ο ΣΥΡΙΖΑ έπαξαν, μαζί με το ψευτοΚΚΕ και τη νεολαία του, το ίδιο, απαλλακτικό για τους φασίστες τραμπουκούς τροπάρι: τη φασιστικού τύπου βία στους αδύναμους τη φέρνει ο φιλελεύθερος, ευρωπαϊκού τύπου ελεύθερος ανταγωνισμός στην οικονομία και τα κοινωνικά πρότυπα που αυτός φτιάχνει.

Αυτός φυσικά ο ανταγωνισμός δεν είναι και για μας διόλου αθώος για τον ακραίο ατομικισμό που πράγματι στις χώρες της αστικής μισοδημοκρατίας οδηγεί τους ανθρώπους, νεολαίους, ακόμη και ανήλικους στη σκληρόψυχη βία. Αλλά πόσο μεγαλύτερη, απόλυτα και σχετικά, είναι, σε σχέση με την τραμπουκική βία, η ευθύνη όσων ζυμώνουν σε παγκόσμια και σε εθνική κλίμακα το σοβινισμό, την αντιδραστική προγονολατρεία, τη θρησκοληψία, την πιασμένη, την υποτίμηση του ρόλου της γυναίκας, την αποθέωση κάθε καθυστέρησης ως τάχα "αντίσταση" στο νεοφιλελευθερισμό ή μάλλον στον πολιτικό δημοκρατισμό και τελικά οργανώνουν πολιτικά και κοινωνικά τον τραμπουκισμό;

Αυτά όλα δεν είναι η ιδεολογική γραμμή του καθεστώτος Πούτιν, το οποίο λατρεύουν αντάμα ναζίζδες χρυσαυγίτες, ανελίτες ακροδεξιοί και συριζαίοι σοσιαλφασίστες; Αυτό δεν παρουσιάζουν, μαζί με τη φασιστική Κίνα και το ισλαμοφασιστικό Ιράν ως αντίβαρα στην "επάραιτη Ευρώπη της λιτότητας"; Είναι κυρίως οι ευρωπαίοι αστοφιλελεύθεροι που γεννάνε τους ιδεολογικούς, πολιτικούς και υλικούς όρους για τραμπουκούς και βασανιστές ή οι ιδεολόγοι της συμμαχίας φασιστών και ψευτοκομμουνιστών κατά της δημοκρατίας, όπως ο γεωπολιτικός γκουρού του Πούτιν, Αλέξανδρος Ντούγκιν;

Αυτός ο τελευταίος, ο σύμμαχος του κάθε ΣΥΡΙΖΑ και της κάθε Χρυσής Αυγής στην Ουκρανία και σε κάθε σύγκρουση στον πλανήτη δεν είναι που αποθεώνει κάθε καθυστέρηση, ακόμη και τον κανιβαλισμό των πρωτόγονων ανθρώπων, ως κομμάτι μιας "συντηρητικής επανάστασης" που θα ξεκάνει τον "επάραιτο Διαφωτισμό"; Για τους κάθε λογής Ντούγκιν, οι Βαγγέληδες αυτού του πλανήτη είναι τα "ευαίσθητα εκτρώματα της φιλελεύθερης κοινωνίας" και οι φονιάδες του Βαγγέλη "ζωτικό κομμάτι της διατήρησης των παραδόσεων και των κοινοτικών δεσμών, έστω κι αν εκφράζονται με ζωώδεις τρόπους και βία". Αυτοί είναι οι πνευματικοί καθοδηγητές ναζιφασιστών, αλλά και κνιτών τύπου ΣΥΡΙΖΑ - ψευτοΚΚΕ.

Τους δυτικούς μονοπωλιστές φιλελεύθερους ο λαός πρέπει να τους κριτικάρει βαθιά και στρατηγικά, γιατί είναι ακριβώς η μονοπωλιακή καπιταλιστική τους ταξική φύση που τους οδηγεί να συναλλάσσονται με το φασιστικό υπόκοσμο των καθεστώτων Ρωσίας, Κίνας και όλων των ακολούθων τους στο πλανήτη, που έχουν κάνει το bullying εθνική πολιτική απέναντι σε δημοκράτες, μειονότητες, ομοφυλόφιλους, πολιτικούς αντιπάλους, γυναίκες και διεθνή πολιτική ενάντια σε κάθε χώρα που τους αντιστέκεται.

Αλλά αν ο λαός μας κριτικάρει μια φορά τους δυτικούς φιλελεύθερους για τις κολεγιές με τους ρωσοκινέζους σοσιαλναζίζδες, τότε πρέπει να κριτικάρει δέκα φορές και να συντρίψει ολοσδιόλου τα τσιράκια αυτού του ρώσικου φασιστικού υπόκοσμου στη χώρα μας, δηλαδή τη ναζιστική συμμορία του Μιχαλολιάκου, αλλά και τις ηγεσίες και τους κομματικούς μηχανισμούς ΣΥΡΙΖΑ, ψευτοΚΚΕ, ΑΝΕΛ, καθώς και τους πράκτορες τους στην ηγεσία των ευρωπαϊκόφιλων ρευμάτων (Σαμαράς, Βενιζέλος, Θεοδωράκης, Γ. Παπανδρέου κλπ).

Η ελπίδα στην οργάνωση του λαού

Όπως σημειώσαμε και στην ανακοίνωσή μας για τη δολοφονία του Βαγγέλη, δεν υπάρχει πιο φωτεινό και ελπιδοφόρο μήνυμα γι' αυτό το λαό από την ειρηνική, δημοκρατική κινητοποίηση σημαντικού τμήματος των μαζών σε Αθήνα και επαρχιακές πόλεις για την τιμωρία των βασανιστών.

Αυτή είναι μονάχα η αρχή μιας ιστορικής "εκδίκησης" του λαού για όλους εκείνους, κλασσικούς και ψευτοαριστερούς φασίστες, που χρόνια τον ποδοπατάνε, αυτόν και τις επιθυμίες του, επιβάλλοντάς του με τη βία την ιδεολογική και πολιτική γραμμή τους, από τους χώρους εκπαίδευσης ως τους χώρους δουλειάς. Αυτό το αίσθημα ενόθηκε με το μίσος και για τους "αυθόρητους", μη πολιτικούς τραμπουκούς, που όμως "ανθούνε" και προστατεύονται μέσα σε αυτό το κλίμα γενικής ανοχής και ατιμωρησίας από κράτος και γραφειοκρατικές συμμορίες.

Ο λαός πρέπει να περιφρουρήσει τις νέες μορφές που δίνει στα δημοκρατικά κινήματά του από τους ψευτοαριστερούς και ακροδεξιούς "πράκτορες", που θα μπουκνουν αναπόφευκτα σε αυτά με "απολιτικό" μανδύα για να τα εκτρέψουν σε βία, να τα εκθέσουν και τελικά να τα απομαζικοποιήσουν.

Από αυτά τα δημοκρατικά κινήματα, που θα ενωθούν με τα εργατικά ταξικά κινήματα στα κάτεργα της ρωσοκινέζικης ολιγαρχίας και των ντόπιων προστατευόμενων της Μόσχας καπιταλιστών, θα γεννηθεί η βάση του νέου λαϊκού κινήματος για ψωμί, δουλειά, δημοκρατία και εθνική ανεξαρτησία. Αυτός θα είναι ο εφιάλτης ναζιζδων και σοσιαλφασιστών.

ΕΓΚΡΙΘΗΚΕ ΤΟ ΓΗΠΕΔΟ ΤΗΣ ΑΕΚ

ΑΝΤΑΛΛΑΓΜΑ: ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΟΜΑΔΑ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ ΠΟΥΤΙΝΙΚΩΝ

Τελικά το γήπεδο της ΑΕΚ θα γίνει. Οι Συριζαίοι που αντιδρούσαν, η δημοτική παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ που έχει το δήμο Ν. Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας και οι κομματικοί του τμήματος Περιβάλλοντος του ΣΥΡΙΖΑ, το κατάπιαν μια χαρά. Ξαφνικά τα παλιά παχιά λόγια ανατράπηκαν χωρίς άλλωστε μεγάλες δυσκολίες αφού ψεύτικα ήταν, όπως και τώρα ψεύτικα είναι.

Γράφανε λοιπόν οι Συριζαίοι: "Σαν τμήμα του κόμματος θα σταθούμε στο πλευρό των κινημάτων και των αγωνιστικών δημοτικών αρχών που το επόμενο διάστημα θα διεκδικήσουν με όλα τα πρόσφορα μέσα τη βελτίωση της ποιότητας ζωής των πολλών, απέναντι στα συμφέροντα των μεγαλοπαραγόντων του ποδοσφαίρου (που ταυτίζονται με τα συμφέροντα στους τομείς της ενέργειας, των τραπεζών, του real estate και του εφοπλισμού)... (Απόσπασμα από Σημείωμα της Γραμματείας του Τμήματος Οικολογίας-Περιβάλλοντος της Κ.Ε. του ΣΥΡΙΖΑ, στο πλαίσιο του εσωκομματικού διαλόγου για το ζήτημα του γηπέδου της ΑΕΚ, <http://www.edromos.gr>, 14-6-14).

Η δημοτική αρχή λοιπόν της Ν. Φιλαδέλφειας που πρόκειται στο ΣΥΡΙΖΑ έκανε προσφυγή στο Συμβούλιο της Επικρατείας και ζητούσε, μεταξύ άλλων, την ακύρωση της από 3.11.2014 απόφασης της αποκεντρωμένης διοίκησης Αττικής με την οποία επέρχεται τροποποίηση και επικαιροποίηση της μελέτης: "προστασία, διαχείριση και ανάπλαση του άλσους Νέας Φιλαδέλφειας". Η επίμαχη μελέτη είχε εγκριθεί από την διεύθυνση δασών της περιφέρειας Αττικής. Περιφερειάρχης στην περιφέρεια Αττικής είναι η Συριζαία Δούρου. Αυτή λοιπόν ενέκρινε το σχέδιο για το γήπεδο του σχετικά νεώτερου αλλά εξέχοντος τώρα μέλους της ρώσικης ομάδας κρατικο-ολιγαρχών Μελισσανίδη. Λόγω όμως των εσωκομματικών διαφωνιών στο κυβερνητικό κόμμα, έγινε μια προσχηματική προσφυγή κατά της παραπάνω απόφασης στο ΣτΕ. Και αυτό συνεδρίασε κεκλεισμένων των θυρών και, ώ του θαύματος, αποφάσισε ομόφωνα (!) την απόρριψη της αίτησης ακύρωσης της απόφασης της Περιφέρειας για την κατασκευή του γηπέδου. Τώρα για το αναπτυξιοκτόνο ΣτΕ δεν υπάρχει δάσος, δεν υπάρχει προστασία του περιβάλλοντος, ούτε τα δικαιώματα των κατοίκων στον καθαρό αέρα, ούτε όχληση, ούτε τίποτα από εκείνα που το έκαναν να καταστρέφει τα σχέδια γηπέδων για ομάδες τύπου ΠΑΟ ή ΑΕΚ της εποχής προ Μελισσανίδη.

Όταν το σημερινό αφεντικό της ΑΕΚ, ο Μελισσανίδης, είναι ο αχυράνθρωπος-βιτρίνα του ρώσου Νέσις μεγαλομέτοχου του ΟΠΑΠ και της τράπεζας Πειραιώς και όταν ολόκληρο το καθεστώς παραδίδει τη χώρα στα νυχια της Ρωσίας, δεν θα ήταν δυνατόν να μη δοθεί σε ελάχιστον δωράκι από τα τσιράκια του Αδόλφου Πούτιν, δηλαδή α-

πό την ηγεσία του Σύριζα, το γήπεδο που πάντα ονειρεύονταν οι οπαδοί της ΑΕΚ, αλλά ποτέ δεν τους δινόταν γιατί οι προηγούμενοι ιδιοκτήτες της ομάδας ήταν ντόπιοι αστοί.

Η πιο χαρακτηριστική περίπτωση που δείχνει πόσο πολιτικά και μάλιστα στη φιλορώσικη κατεύθυνση είναι τα κριτήρια για τις αποφάσεις του ΣτΕ είναι η περίπτωση του γηπέδου του Παναθηναϊκού και του εμπροσικού κέντρου της Βωβός στο Βοτανικό, όπου το ΣτΕ έκανε δεκτή την προσφυγή επτά (!) κατοίκων της περιοχής και 130 περίπου στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ, μη κατοίκων του Βοτανικού, κατά των παραπάνω κατασκευών ποδοπατώντας τη θέληση εκατοντάδων χιλιάδων οπαδών του Παναθηναϊκού που επί δεκαετίες θέλουν ένα κανονικό γήπεδο για την ομάδα τους και σκίζοντας 20000 χιλιάδες υπογραφές μόνιμων κατοίκων του Βοτανικού και των Αμπελοκήπων που ήθελαν τη διπλή ανάπλαση, δηλαδή να γκρεμιστεί το γήπεδο της Λεωφόρου Αλεξάνδρας και να γίνει πράσινο και να κτιστεί το νέο γήπεδο στο Βοτανικό. Με αυτό τον τρόπο το καταστροφικό ΣτΕ έριξε στην ανεργία λόγω μη κατασκευής του γηπέδου και της συνακόλουθης χρεοκοπίας της Βωβός πάνω από 1000 εργάτες της κατασκευαστικής αυτής εταιρείας, στέρησε 2500 θέσεις εργασίας στους μόνιμους υπαλλήλους που θα δούλευαν στο γήπεδο και στο εμπορικό κέντρο. Κι όλα αυτά παρόλο που στο Βοτανικό δεν υπήρχε ούτε ένα στρέμμα πράσινου, ούτε φυσικά υπήρχαν οι κορμοράνοι που γελοιωδέστατα ανακάλυψε ο ΣΥΡΙΖΑ και παρόλο που η διπλή ανάπλαση είχε εγκριθεί από την ελληνική Βουλή, η οποία για δεύτερη φορά μετά τα μεταλλεία της Χαλκιδικής δεν τίμησε την υπογραφή της.

Τα εγκλήματα που έχει διαπράξει το ΣτΕ, ιδιαίτερα το 5ο Τμήμα του κατά του λαού και της χώρας, κατ εντολή των πιο αντιδραστικών τάσεων της αστικής τάξης και του ιμπεριαλισμού που είναι ασύλληπτα σε έκταση και δεν θα αργήσει να έρθει στο φως το γεγονός ότι η ευκολία με την οποία αυτό το ανώτατο δικαστικό όργανο καταστρέφει τα καλύτερα έργα παραγωγικής ανάπτυξης της χώρας, είναι ίδια με την οποία επιτρέπει την πραγματοποίηση κάθε έργου στο οποίο ιδιοκτήτες είναι οι ρώσοι και κινέζοι ιμπεριαλιστές ή τα ντόπια τσιράκια τους.

Η ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ
[http:// www.oakke.gr](http://www.oakke.gr), e-mail: info@oakke.gr

ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΝΕΜΤΣΟΦ: ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΟΥΤΙΝ ΦΙΜΩΝΕΙ ΜΕ ΣΦΑΙΡΕΣ ΤΗ ΡΩΣΙΚΗ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ ΚΑΙ ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΕΠΙΒΑΛΕΙ ΧΙΤΛΕΡΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η Δύση χαϊδεύει το Κρεμλίνο. Πρωταθλήτρια στην αθλιότητα η Ελλάδα.

Στις 28/2 ο πιο σημαντικός από τους ηγέτες της ρώσικης αντιπολίτευσης, ο Νεμτσόφ, που κατάγγειλε με βαθύ και πολύ τολμηρό τρόπο το φασιστικό καθεστώς Πούτιν και ιδιαίτερα τη ρώσικη εισβολή στην Ουκρανία*, έπεφτε νεκρός από τέσσερις σφαίρες στη γέφυρα που οδηγεί στην Κόκκινη Πλατεία, με θέα το Κρεμλίνο.

Η δολοφονία έγινε δύο μέρες πριν τη διαδήλωση που οργάνωσε ο Νεμτσόφ μαζί με άλλα στελέχη της αντιπολίτευσης ενάντια στον πόλεμο της Ουκρανίας. Ο χρόνος, ο τόπος, και ο τρόπος της δολοφονίας δεν αφήνουν καμία αμφιβολία: Ο Νεμτσόφ έπεσε νεκρός από το φασιστικό δολοφονικό καθεστώς του Πούτιν. Πρόκειται για ένα ιστορικό γεγονός που σηματοδοτεί το πέρασμα σε μία χιτλερικού τύπου πολιτική τρομοκρατία στη Ρωσία και την απόλυτη φασιστικοποίηση της.

Ο αρχικαγκεμπίτης Πούτιν κατάγγειλε τη δολοφονία σαν δήθεν προβοκάτσια κατά της ρώσικης κυβέρνησης και διέταξε μία μαϊμού έρευνα για την εξιχνιάσή της.

Αλλά αν ήταν προβοκάτσια, οι δολοφόνοι του Νεμτσόφ δεν θα διάλεγαν τον πιο καλά φυλασόμενο χώρο στη Ρωσία για να δολοφονήσουν το θύμα τους. Οι δολοφόνοι του πυροβόλησαν και έφυγαν σαν κύριοι, χωρίς να αντιδράσει στο ελάχιστο το πλήθος των τακτικών και μυστικών αστυνομικών που φυλάνε το χώρο, και ενώ ήταν βέβαιο ότι ο Νεμτσόφ βρισκόταν υπό στενή κυβερνητική παρακολούθηση δύο μέρες πριν από τη διοργάνωση μίας μεγάλης αντικυβερνητικής διαδήλωσης.

Ο Νεμτσόφ ήταν ηγετικός πολιτικός εκπρόσωπος φιλελεύθερων δυτικόφιλων αστών της Ρωσίας που χρησιμοποιήθηκαν από τον Γέλτσιν για να πιστέψει η Δύση ότι η Ρωσία έχει πάρει έναν αστοφιλελεύθερο δρόμο και έχει χάσει τα νεοσαρικά επεκτατικά και ηγεμονιστικά χαρακτηριστικά της. Τέτοιοι αστοί στο οικονομικό επίπεδο ήταν οι Χοντορκόφσκι (που πέρασε πολλά χρόνια φυλακή στη Σιβηρία, υποστηρικτής του Νεμτσόφ), Γκουζίνσκι (από τον οποίο αφαιρέθηκε η ρώσικη ιθαγένεια), και Μπερεζόφσκι (που πέθανε το Μάρτη του 2013 στο Λονδίνο με μία περιέργη “αυτοκτονία”). Η δολοφονία έγινε σε μία στιγμή που ο Πούτιν ήταν σχετικά ευάλωτος λόγω της οικονομικής κρίσης της Ρωσίας που σε συνδυασμό με τη συνεχιζόμενη αιματοχυσία στην Ουκρανία έχει αρχίσει να υπονομεύει τη δημοφιλία του στο ρώσικο πληθυσμό.

Ο Νεμτσόφ δολοφονήθηκε κυρίως για τις αποκαλύψεις του για την εμπλοκή ρώσικων στρατευμάτων στην Ουκρανία την ώρα που έπαιζε όλο και πιο κεντρικό ρόλο στη ρώσικη αντιπολίτευση.

Αυτή ελέγχεται σε ένα μεγάλο βαθμό από τον Πούτιν αλλά όχι ολοκληρωτικά. Γι’ αυτό άλλωστε τελευταία το Κρεμλίνο επιχείρησε να καθιερώσει σαν επικεφαλής της αντιπολίτευσης ένα κατά πολύ νεώτερο του Νεμτσόφ στέλεχος, τον ως χθες φιλοναζιστή Ναβάλνυ (δες άρθρο της *Νέας Ανατολής*, <http://www.oakke.gr/component/k2/item/232>, 25/7/2013). Ο Νεμτσόφ, παρόλο που συνεργάστηκε με το Ναβάλνυ, διατήρησε την αυτονομία του απέναντι σε αυτόν. Μετά τη δολοφονία, ο Ναβάλνυ πλασσάρεται πια σαν ο μοναδικός επικεφαλής της αντιπολίτευσης.

Το πουτινικό καθεστώς που έχει δολοφονήσει δημοσιογράφους όπως η Πολιτκόφσκαγια και η Εστεμίροβα για τις αποκαλύψεις της ρώσικης κτηνωδίας στον πόλεμο της Τσετσενίας, το Λιτβινένκο, πρώην αξιωματικό των ρώσικων μυστικών υπηρεσιών που ζήτησε πολιτικό άσυλο στη Μεγάλη Βρετανία και κατάγγειλε τις προβοκατόρικες μεθόδους του Κρεμλίνου, πρώτη φορά δολοφονεί έναν ηγέτη της αντιπολίτευσης.

Πρόκειται για ένα γεγονός ιστορικού χαρακτήρα που αλλάζει για πάντα την πολιτική κατάσταση στη Ρωσία. Η δολοφονία του Νεμτσόφ καταργεί τα όρια της επίφασης της δημοκρατίας που επιχειρεί να εμφανίζει ο Πούτιν για να κρύβει τη δικτατορία του. Το πουτινικό καθεστώς πλέον περνάει σε επιβολή χιτλερικού τύπου πολιτικής τρομοκρατίας ενάντια σε κάθε αντιπολιτευόμενη φωνή. Είναι χαρακτηριστικό το δέος με το οποίο περιγράφει ο αρθρογράφος της εφημερίδας *Moscow Times*, την πιο πιθανή εξέλιξη στη Ρωσία, δηλαδή το Κρεμλίνο να προχωρήσει σε μεγάλης κλίμακας βίαιη καταστολή της πολιτικής αντιπολίτευσης. Αυτό, γράφει, “ονομάζεται τρόμος, και είναι ακόμα κάτι δύσκολο να το φανταστεί κανείς” (<http://www.themoscowtimes.com/opinion/article/nemtsov-murder-corners-kremlin/516747.html>).

Το κτηνώδες έγκλημα έστειλε δηλαδή ένα σαφές τρομοκρατικό μήνυμα στην αληθινή αντιπολιτευτική αντιπολίτευση η οποία κατήγγειλε και ακόμα ηρωικά καταγγέλλει τον πλήρη και απόλυτο έλεγχο των ΜΜΕ και το απειλητικό κλίμα του μίσους και της βίας που καλλιεργεί για κάθε αντικαθεστωτική φωνή η γκεμπελική κυβερνητική

προπαγάνδα. Είναι χαρακτηριστική η δήλωση του Κασπάροφ: “*Το θέμα δεν είναι αν έδωσε ο ίδιος ο Πούτιν τη διαταγή να δολοφονηθεί ο Μπόρις Νεμτσόφ. Το έκανε η δικτατορία του Πούτιν. Η προπαγάνδα του 24 ώρες το 24ωρο και 7 ημέρες την εβδομάδα περί εχθρών του κράτους*” (*Τα Νέα*, 28/2/2015). Βέβαια είναι αδύνατο να φανταστεί κανείς ότι για μια τόσο σοβαρή στις πολιτικές της επιπτώσεις δολοφονία δεν πήρε την απόφαση ο ίδιος ο δικτάτορας, αλλά αυτό όποιος το ισχυριστεί ανοιχτά μέσα στη Ρωσία θα βρεθεί στα μουντρούμια της ΚαΓκεΜπε σαν ένοχος συκοφαντίας.

Το κακό είναι ότι ενώ αυτή η αντιπολίτευση περίμενε σε μια τέτοια στιγμή να βρει στο πλευρό της τους δυτικούς ηγέτες στην καταγγελία της πουτινικής δικτατορίας και τρομοκρατίας, αυτοί για άλλη μια φορά έδειξαν το σιχαμερό κατευναστικό ή και ανοιχτά φιλοπυτινικό χαρακτήρα τους. Κουβέντα δεν είπαν στις δηλώσεις καταδίκης της δολοφονίας Νεμτσόφ ούτε ο Ολάντ, ούτε η διπρόσωπη Μέρκελ που μάλιστα “*κάλεσε τον ρώσο πρόεδρο Βλαντίμιρ Πούτιν να εξασφαλίσει πως η δολοφονία αυτή θα διαλευκανθεί και οι δράστες θα λογοδοτήσουν*”. Με τον ίδιο τρόπο και ο φιλοπυτινικός προβοκάτορας Ομπάμα κάλεσε τη ρωσική κυβέρνηση να διεξάγει “*άμεση, αμερόληπτη και διαφανή έρευνα*” ώστε να “*εξασφαλιστεί ότι οι υπεύθυνοι θα βρεθούν ενώπιον της δικαιοσύνης*”, την ώρα που οι λέξεις αμεροληψία, διαφάνεια και δικαιοσύνη αποτελούν ανέκδοτο στη Ρωσία του Πούτιν. Η επικεφαλής της ευρωπαϊκής διπλωματίας, η Μογκερίνι, ένα ακόμα χοντρά φιλορώσικο στέλεχος μέσα στην ΕΕ, δήλωσε ότι “*Η Ευρωπαϊκή Ένωση αναμένει από τις ρωσικές αρχές να διεξαγάγουν μία πλήρη, ταχεία και διαφανή έρευνα*”. Με αυτό τον τρόπο σύσσωμοι άφησαν ανυπεράσπιστη στα χέρια του αρχιδολοφόνου όλη την ηρωική ρώσικη αντιπολίτευση.

Μέσα σε αυτό το όργιο του ξεπλύματος του Πούτιν, ο έλληνας υπουργός εξωτερικών Κοτζιάς, το πιο ξεδιάντροπο τσιράκι της ρώσικης διπλωματίας μέσα στην Ευρώπη, έκανε εύκολα τη δουλειά του. Δηλαδή έβγαλε μία ανακοίνωση όπου απέφυγε καν να καταδικάσει τη δολοφονία, και απλά ανέφερε ότι η πρέσβης της Ελλάδας στη Μόσχα θα “*αποθέσει λουλούδια*” στον τόπο της δολοφονίας, μαζί δηλαδή με όλους τους εκροσώπους των χωρών της ΕΕ που είχαν ήδη αποφασίσει να το κάνουν αυτό. Αυτό το έκανε ο Κοτζιάς για

να μην απομονωθεί η ελληνική διπλωματία μέσα στην ΕΕ ώστε να μπορεί να βάζει το βέτο της σε νέες ευρωπαϊκές κυρώσεις κατά της Ρωσίας, όπως έκανε το Γενάρη.

Χιλιάδες μωσχοβίτες κατέβηκαν στη διαδήλωση της Κυριακής που μετατράπηκε σε διαδήλωση μνήμης του Νεμτσόφ. Ο ρώσικος λαός και οι λαοί της ακόμα δημοκρατικής Ευρώπης δεν θα κάτσουν για πάντα με σταυρωμένα χέρια να παρατηρούν απαθείς το σκοτεινό μέλλον που έρχεται στη Ρωσία και στην ανθρωπότητα.

* Σε μία συνέντευξή του στο *Newsweek* στις 28/2 ο Νεμτσόφ κατάγγειλε ότι η Ρωσία μετατρέπεται σε φασιστική χώρα με ναζιστικού τύπου γκεμπελική προπαγάνδα και με παραστρατιωτικά τάγματα εφόδου τύπου SA. Υποστήριξε τα μέτρα της Δύσης κατά της Ρωσίας για την εισβολή στην Ουκρανία και μάλιστα τα χαρακτήρισε “*απαλά*”, και είπε ότι η κρίση στη Ρωσία δεν οφείλεται στα μέτρα της Δύσης αλλά στον παραλογισμό του Πούτιν. Σε ερώτηση του δημοσιογράφου για τον ισχυρισμό του Κρεμλίνου ότι πολεμάει το φασισμό στην Ουκρανία, ισχυρισμό που ευχαρίστως αναμασούν στην Ελλάδα τα φερέφωνα του Κρεμλίνου, κυβερνητικά και αντιπολιτευόμενα, και οι δορυφόροι τους, ο Νεμτσόφ απαντά ειρωνικά: “*Κάποιος είπε κάποτε ότι οι μελλοντικοί φασίστες θα είναι ντούροι αντιφασίστες. Φασισμός στην Ουκρανία; Ανοησίες! Ας κοιτάξουμε τη Ρωσία. Έχουμε ένα κόμμα οικοδομημένο στη λατρεία ενός ηγέτη, συν κάποια άσχετα δορυφορικά κόμματα. Κάθε λίγα χρόνια υπάρχει μία παθητική παρωδία εκλογών. Έχουμε μία σοβινιστική και επιθετική εξωτερική πολιτική, μία αναθέρμανση ιμπεριαλιστικών συμπλεγμάτων, τη στρατιωτικοποίηση της κοινωνίας. Αυτά είναι τα χαρακτηριστικά ενός φασιστικού κράτους έτσι δεν είναι; (...) Ο πόλεμος (στην Ουκρανία) συνεχίζεται, οι Ρώσοι στρατιώτες είναι εκεί, αλλά το Κρεμλίνο το αρνείται και ισχυρίζεται ότι (η κυβέρνηση) δεν έχει σχέση με αυτά τα τανκς και τις μεραρχίες στο Ντονέτσκ. Το ίδιο ισχύει και με το φασισμό- υπάρχει στη Ρωσία αλλά οι αρχές λένε ότι πολεμούν το φασισμό στην Ουκρανία. Αν δεν σταματήσουμε αυτή την τρέλα, οι συνέπειες για όλους μας θα είναι καταστροφικές*”.

Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ στις 3/3/2015

ΠΟΥ ΤΟ ΠΑΕΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΩΝ ΕΚΒΙΑΣΤΩΝ

συνέχεια από τη σελ. 11

κατασπάραγμα της Ουκρανίας από τους ρώσους εισβολείς αλλά με το ελληνικό ζήτημα, καθώς η Ουκρανία είναι ακόμα μακριά από το πορτοφόλι της ενώ η Ελλάδα είναι μέσα σε αυτό. Το ευρωπαϊκό χρήμα οι εκβιαστές, από τον Παπανδρέου και το Σαμαρά ως τον Τσίπρα, το θέλανε πρώτα απ' όλα για να αρρωσταίνουν πολιτικοοικονομικά την Ευρώπη και όχι για να σώνουν τη χώρα ή έστω να τη ανακουφίζουν, απόδειξη ότι όσο πιο πολλά λεφτά παίρνανε τόσο πιο πολύ σαμποτάρανε την παραγωγή, τόσο πιο πολύ εξαθλιώνανε το λαό και τόσο πιο πολύ βυθίζονταν στην χρεωκοπία. Βεβαίως όπως και οι προηγούμενες της έτσι και η κυβέρνηση Τσίπρα θέλει πολύ και τα λεφτά. Ειδικά μάλιστα για αυτήν τα λεφτά θα είναι ένα πολιτικό τρόπαιο αν θα έχουν αποσπαστεί χάρη στον εκβιασμό, δηλαδή χάρη στην "περήφανη στάση" της απέναντι στον εχθρό Ευρώπη. Επίσης χωρίς αρκετά νέα δανεικά η κυβέρνηση θα χάσει πολύ γρήγορα την πλατειά ψηφοφορική βάση της ή θα υποχρεωθεί να πάρει δανεικά από τους ρωσοκινέζους πράγμα που σε μεγάλο βαθμό θα απελευθέρωνε πολιτικά την Ευρώπη από αυτόν τον ιδιόμορφο ρώσικο εκβιασμό στο εσωτερικό της.

Ο νέου τύπου εκβιασμός αντιστοιχεί σε δυνάμωμα του φασισμού μέσα στη χώρα

Η βασική διαφορά της κυβέρνησης Τσίπρα από εκείνες των επίσης ρωσόφιλων αλλά ευρωπαϊκών στη μορφή προκατόχων της της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ είναι ότι επειδή περνάει υποχρεωτικά από τον οικονομικό εκβιασμό, στο γεωπολιτικό, όλο και περισσότερο συμπεριφέρεται σαν το αφεντικό της, τον Πούτιν. Είναι ο ανοιχτός πλέον προστάτης της, Πούτιν, που τη διδάσκει πως μπορεί κανείς να υπογράφει συμφωνίες με την ΕΕ και διαρκώς να τις ποδοπατά, ή πως μπορεί να αντικαθιστά τη συζήτηση με τετελεσμένα στην πράξη, η πως πρέπει να διασπάει μια χαλαρή ένωση κινούμενος με επίδειξη αποφασιστικότητας και γοργά χωρίς να νοιάζεται για ανάλογες αντιδράσεις από την άλλη μεριά. Αυτό είναι και ο λόγος που η συμμορία κινείται με ακόμα πιο ωμή και φασιστική επιθετικότητα στο εσωτερικό της χώρας μας. Οι περισσότεροι αστο-φιλελεύθεροι στη χώρα μας αντί να ανησυχούν γελάνε με τα καμώματά της νομίζοντας ότι θα πέσει γρήγορα. Αλλά αυτά τα καμώματα έχουν σαν στόχο να παραλύσουν την εσωτερική δημοκρα-

τική και φιλοευρωπαϊκή αντίσταση και αυτό να το δει και η Ευρώπη και να τους πάρει ακόμα πιο στα σοβαρά. Δεν δώσανε τυχαία σε ένα φασιστικό εξάμβλωμα την προεδρία της Βουλής. Η Κωνσταντοπούλου είναι εκεί για να ξεφτιλίζει συνειδητά την κοινοβουλευτική λειτουργία, να εξοργίζει και να ταπεινώνει μια ήδη αδύναμη αντιπολίτευση, να προστατεύει επιδεικτικά τους ναζί κανίβαλους βουλευτές και να τους κάνει κομμάτι της συγκυβέρνησης, να προστατεύει ακόμα πιο επιδεικτικά τους ψευτοαναρχικούς τραμπούκους για να κλείνουν έστω για λίγο την πόρτα της Βουλής, να γίνεται ο ενοποιητικός σύνδεσμος της Βουλής με τον ίδιο το στρατό, που από την 25η του Μάρτη έχει μπει πια επίσημα στην πολιτική ζωή. Η Κωνσταντοπούλου είναι το αληθινό πρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ, είναι το αποκρουστικό πρόσωπο της δικτατορίας που η πουτινική Ρωσία και τα τσιράκια της ετοιμάζουν για την Ελλάδα. Έτσι κάπως γελούσαν οι γερμανοί φιλελεύθεροι και οι σοσιαλδημοκράτες με τους πομπώδεις, αλαζονικούς εθνικοσοσιαλιστές πριν καταλάβουν ότι η γελοιότητά τους ήταν ταυτόσημη με την απρόσμενη παραδοξότητα της ξαφνικής κόλασης που ετοιμάζανε. Βέβαια εδώ υπάρχει μια σημαντική διαφορά. Είναι άλλο πράγμα ένας αληθινός Χίτλερ όπως ο Πούτιν και άλλο ένας Τσίπρας και η παρέα του. Ο Πούτιν είναι, όπως ο Χίτλερ, ο εκπρόσωπος του πανίσχυρου κρατικομονοπωλιακού κεφάλαιου της χώρας του και αντλεί τη δύναμή του μέσα από την ίδια του τη χώρα και εν μέρει από το λαό της που αυτό το κεφάλαιο έχει φανατίσει εδώ και μισό αιώνα με το μεγαλωρώσικο νεοσοσιαρικό επεκτατικό πνεύμα. Αντίθετα ο Τσίπρας και η παρέα του έχουν την βασική δύναμη τους έξω από τη χώρα τους και έξω από το λαό τους, και είναι αδύνατο να πείσουν αυτόν τον τελευταίο να γίνει δουλικά υποτακτικός μιας ξένης χώρας όπως γίνανε οι ίδιοι. Γι' αυτό το λόγο αυτοί έχουν κάτι το πραγματικό γελοίο καθώς πρέπει να φαίνονται δυνατοί ενώ είναι εντελώς ασήμαντοι, οπότε η εξουσία τους είναι γεμάτη αντιφάσεις και εσωτερικά τεμαχισμένη και ασταθής. Αλλά αυτό σημαίνει ότι είναι ακόμα πιο επικίνδυνοι γιατί πρέπει να κρύψουν επειγόντως την γελοιότητά τους με τη βία τους. Γι' αυτό έχουν κατεβάσει το παρακράτος τους στο δρόμο να τρομοκρατεί τους πολίτες αρχίζοντας από τα Πανεπιστήμια, για αυτό ετοιμάζουν πολιτικό διωγμό για ό,τι συμβολίζει υποταγή στην Ευρώπη, όπως τα μνημόνια, για αυτό ετοιμάζονται να κλείσουν ή να ελέγξουν τα κανάλια

που τους αντιμιλάνε επιβάλλοντας τους ασήκωτα οικονομικά βάρη. Όλα αυτά θέλουν να τα επιδεικνύουν στην Ευρώπη, δηλαδή να δείχνουν αποφασιστικότητα απέναντι στον εξωτερικό εχθρό τους που είναι χαλαρά συγκροτημένος, και τρέμει κάθε αληθινή σύγκρουση ιδιαίτερα σύγκρουση με δυόμιση υπερδυνάμεις ταυτόχρονα (Ρωσία-ΗΠΑ-Κίνα).

Αν τελικά η ΕΕ και η ΕΖ δεχτούν να χρηματοδοτήσουν με οποιοδήποτε ποσό και για το οποιοδήποτε διάστημα αυτήν την κυβέρνηση απλά στο όνομα του διπλού πολιτικού και οικονομικού εκβιασμού που διαπράττει και όχι στα πλαίσια μιας πραγματικά έντιμης οικονομικής συμφωνίας, τότε θα της δώσουν νέο αέρα, και νέο θράσος για να ασκήσει φασισμό με κοινοβουλευτικό μανδύα στο εσωτερικό και για να δώσει ένα πρότυπο στους φαιο-"κόκκινους" σε όλη την Ευρώπη ώστε να δράσουν με ανάλογο τρόπο και να αμοιφθούν. Αυτός είναι ο πιο άδοξος τρόπος για να διαλυθεί μια δημοκρατική αλλά χαλαρή ένωση ανεξάρτητων κρατών, δίνοντας έτσι πελώρια ώθηση στον νεοναζιστικό ρωσοκινέζικο άξονα που απειλεί την ΕΕ με τα όπλα του, με τα λεφτά του και με τους πράκτορές του. Πρέπει δηλαδή να γίνει σαφές σε κάθε πατριώτη και δημοκράτη, ότι κάθε οικονομική παραχώρηση της ΕΕ, που θα γίνει στα πλαίσια ενός εκβιασμού, όχι μόνο θα θάψει πολιτικά τη χώρα μας, αλλά θα την βλάψει και οικονομικά. Γιατί ενώ δεν θα δώσει καμιά απολύτως ανάσα στο λαό θα δώσει χρόνο στην κυβέρνηση να δυναμώσει το σαμποτάζ στην παραγωγική οικονομία να λεηλατήσει το κομμάτι της οικονομίας που δεν θα δοθεί στους νέους ανατολικούς αποικιοκράτες και ακόμα να δώσει λίγα αργύρια εξαγοράς στην κοινωνική βάση της (σε κάποιες ΔΕΚΟ, σε κάποια κομμάτια της κρατικής γραφειοκρατίας, και σε κάποια μικροαστικά στρώματα της πόλης και της υπαίθρου). Θα πρόκειται στην ουσία για λίγο ναρκωτικό από επίπλαστη εθνική περηφάνια που θα δοθεί προπαγανδιστικά στη μεγάλη μάζα για να αποκοιμηθεί για λίγο και όταν ξυπνήσει να είναι δέκα φορές πιο εξαθλιωμένη και, το χειρότερο αλυσσοδεμένη.

Για όλους τους παραπάνω λόγους είναι τεράστιας πολιτικής σημασίας για το εάν και με ποιούς όρους θα δώσει νέα δανεικά η ΕΖ στις κρίσιμες για το μέλλον της Ευρώπης μέρες του Απρίλη και πάλι αργότερα τον Ιούνιο, αλλά και μετά από αυτόν. Γιατί κατά τη γνώμη μας- αν δεν γίνει σύντομα η χρεωκοπία και η έξοδος από το ευ-

ρώ-θα τίθεται ξανά και ξανά από τους ρωσόδουλους η απαίτηση της χρηματοδότησης και πάντα σε οξύτερη βάση. Προς το παρόν πάντως η μάχη δεν έχει κριθεί μιας και η Ευρώπη έτσι κι αλλιώς ως τώρα έχει στη κύρια πλευρά αντισταθεί στους εκβιαστές στα απανωτά Γιούρογκρουπ και Euroworking group που αυτοί προκάλεσαν. Νομίζουμε ότι δεν θα αργήσουν να εκδηλωθούν πιο ανοιχτά τα δύο πολιτικά στρατόπεδα μέσα στην ΕΕ που ήδη διαμορφώνονται σε πολλά επίπεδα, το στρατόπεδο της ανεξαρτησίας και της δημοκρατίας και το στρατόπεδο της συνεργασίας με το ρωσοκινέζικο φασισμό. Ήδη θεωρούμε σαν μια εξαιρετικά ελπιδοφόρα εξέλιξη, αθέλητο προϊόν του ελληνικού εκβιασμού, την ανάδυση ενός συνειδητά αντιρωσικού και αντιφασιστικού ρεύματος μέσα στην ηγεσία της ΕΕ, που καταγγέλλει τη συριζοανεπίτιμη συμμαχία και την απειλή της ότι θα πάει με τη Ρωσία αν δεν πάρει λύτρα από την ΕΖ. Πιο ανοιχτός εκφραστής αυτού του ρεύματος είναι ο πρόεδρος του Ευρωκοινοβουλίου Μάρτιν Σουλτς, ως πρόσφατα οπαδός του πιο μεγάλου δυνατού δανεισμού προς την Ελλάδα.

Σε κάθε περίπτωση πάντως δεν πρέπει κανείς να έχει την αυταπάτη ότι το μέλλον της δημοκρατίας και της ευημερίας στην ίδια τη χώρα μας θα κριθεί κύρια από τις ευρωπαϊκές αποφάσεις. Αυτό το μέλλον θα κριθεί περισσότερο από τις αντιστάσεις του ίδιου του λαού μας στις συμμορίες και στους πολυπρόσωπους φίλους και πράκτορες της Ρωσίας, και θα μπορέσει να γίνει νικηφόρο μόνο μέσα από τη συγκρότηση ενός πλατειού δημοκρατικού αντιφασιστικού φιλοευρωπαϊκού και αντι-σοσιαλμπεριαλιστικού μετώπου, που θα συσπειρώνει τις λαϊκές μάζες μπαίνοντας μπροστά όχι μόνο στη μάχη για την υπεράσπιση της δημοκρατίας, αλλά και στην πάλη για το ψωμί, τη δουλειά και την υγεία του εργαζόμενου λαού. Αυτό το μέτωπο για να αντιστέκεται στο φασισμό των φαιο-"κόκκινων" θα πρέπει να αποκαλύπτει τους μεγάλους βοηθούς τους, τους δήθεν φιλοευρωπαίους δημοκράτες τύπου Σαμαρά-Θεοδωράκη και Βενιζέλου. Αυτοί προδίδουν την κομματική τους βάση καθώς ψηφίζουν στη Βουλή τα νομοσχέδια ΣΥΡΙΖΑ και υποστηρίζουν με ζωντανές παρεμβάσεις τους με ταξίδια στην Ευρώπη και με επιστολές το βασικό, δηλαδή τον κλιμακούμενο εκβιασμό των φαιο-"κόκκινων" ενάντια στην Ευρώπη στο όνομα της εθνικής ενότητας, στην ουσία της ρώσικης πολιτικής που όλοι τους από κοινού υπηρετούν.

Υεμένη: Η επέμβαση της Σ. Αραβίας ανοίγει το δρόμο στον Άξονα Ρωσίας - Κίνας - Ιράν

Η επέμβαση της Σαουδικής Αραβίας στην Υεμένη κατά των Ιρανόφιλων σιτών ανταρτών Χούδι, οι οποίοι έχουν καταλάβει πραξικοπηματικά την εξουσία ουσιαστικά από τον Σεπτέμβριο και τυπικά από τον Ιανουάριο, ανοίγει μια νέα περίοδο για τη Μέση Ανατολή.

Κι αυτό όχι γιατί δήθεν οι Σαουδάραβες είναι κατά κάποιο ποσοστό κύριοι εχθροί της εθνικής ανεξαρτησίας των λαών της περιοχής, όπως ψιθυρίζουν κάθε είδους κνίτες. Αντιθέτως, η Σ. Αραβία, παρά το εσωτερικό βαθιά οπισθοδρομικό καθεστώς της στο ζήτημα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και την ιδεολογική καθυστέρηση, είναι από τους πιο προοδευτικούς παράγοντες μέσα στον Τρίτο Κόσμο στη γενική γραμμή της εξωτερικής της πολιτικής, όσο της επιτρέπει βέβαια ο περιορισμένος αστικο-ραντιέριος της ορίζοντας.

Η νέα περίοδος έχει να κάνει με το βαρύ σφάλμα της επέμβασης στα εσωτερικά μιας ανεξάρτητης χώρας, χωρίς να συντελείται καταφανής γενοκτονία αμάχων και να υπάρχει γενική συναίνεση της παγκόσμιας δημοκρατικής κοινής γνώμης. Και όχι μόνο. Τυχαίνει η επέμβαση αυτή να έχει ως στόχο ιρανόφιλους αντισιμίτες σίτες, συμμάχους του Ιράν και της Χεζμπολάχ, δηλαδή να δίνει στον πιο επιθετικό και επεχτατικό σήμερα παράγοντα στη Μέση Ανατολή, τους Ιρανούς μουλάδες, το δικαίωμα να γίνει σημαιοφόρος μιας “δικαιικής αντίστασης” ενάντια στα πιο ειρηνόφιλα καθεστώτα της περιοχής, με επικεφαλής τη Σ. Αραβία.

Αυτά τα τελευταία όχι τυχαία προβάλλουν τη μεγαλύτερη αντίσταση τόσο στον σουνιτικό ισλαμοφασισμό τύπου Αλ Κάιντα - Ισλαμικού Κράτους, όσο και στο Ιράν και γενικά στη ρώσικη γραμμή διάσπασης και εισοδισμού στην περιοχή. Μιας ρώσικης γραμμής που στέκεται ακόμη δεξιότερα κι από τις ιρανικές φιλοδοξίες περιφερειακής ηγεμονίας.

Το λάθος της Σ. Αραβίας γίνεται ακόμη χειρότερο, καθώς στο μέτωπό της, που είναι το μέτωπο όλων των αραβικών σουνιτικών χωρών από το Μαρόκο μέχρι τον Κόλπο συν το Πακιστάν, έχει μπει η Αίγυπτος του Σίσι, του ρωσόφιλου αυτού σφαγέα και διχτάτορα που οι Σαουδάραβες από μυωπία τον αγαπάνε ως εχθρό της Μουσουλμανικής Αδελφότητας.

Η διαφορά είναι ότι η Σαουδική Αραβία χτυπάει την Αδελφότητα στον αραβικό κόσμο γενικά από τ' αριστερά, ενώ ο Σίσι από τα δεξιά, δηλαδή από την πλευρά του Πούτιν. Τα ίδια σε γενικές γραμμές ισχύουν για το Κατάρ, επίσης μέλος της συμμαχίας υπό τη Σ. Αραβία, που λειτουργεί διπλωματικά και οικονομικά σαν εργαλείο της ρώσικης διπλωματίας. Γι' αυτό κάνει κολεγίες με το Ιράν ενάντια στις άλλες

αραβικές χώρες του Κόλπου, ενίσχυε και ενισχύει και τη Χαμάς και άλλους ισλαμοφασίστες, και αποτέλεσε μέσω Al Jazeera τον ιδεολογικό καθοδηγητή των πραξικοπημάτων που άρχισαν σε όλο το αραβικό τόξο στα τέλη του 2010 και μόνο “άνοιξη” δεν έφεραν στον αραβικό κόσμο.

“Άνοιξη” και Υεμένη

Η Υεμένη έπεσε κι αυτή θύμα της μεγάλης στρατηγικής κίνησης του Άξονα και βασικά του ηγεμόνα του, της Ρωσίας, υπό το όνομα “Αραβική Άνοιξη”. Οι Ρώσοι οργάνωσαν ενάντια στις κοσμικές, αν και γενικά αυταρχικές αστικές τάξεις, με φιλοδυτικό και ειρηνόφιλο προσανατολισμό εξεγέρσεις στις οποίες ανά χώρα έλαβαν μέρος, μεταξύ άλλων: Οι ισλαμιστές της Μουσουλμανικής Αδελφότητας, εκπροσωπώντας με μια γενικά αντιδραστική ιδεολογική γραμμή σε αρκετό βαθμό τα συμφέροντα των μεσοστρωμάτων που επιδίωκαν μερίδιο εξουσίας και κοινωνική άνοδο, που τους τη στερούσε η παλιά καθεστωτική ολιγαρχία. Οι πολιτικά φιλελεύθεροι και δημοκράτες, που είχαν μπουχτίσει από τον αυταρχισμό 50 ετών των τριτοκοσμικών δικτατοριών. Οι ανοιχτοί μεσαιωνιστές σουνίτες ισλαμοφασίστες. Οι τροτσικιστές και ψευτοαριστεροί σοσιαλφασίστες. Τμήματα των στρατιωτικών γραφειοκρατιών των προηγούμενων καθεστώτων, που είχαν πιο νασερικά - αντιδυτικά χαρακτηριστικά και ήθελαν αναδιανομή της εξουσίας προς όφελος τους και προς όφελος του αναπροσανατολισμού των χωρών τους προς ανατολές (π.χ. Σίσι). Τέλος, εκεί που υπήρχαν σιτικές, αντικειμενικά ιρανόφιλες μειονότητες (Υεμένη) ή και πλειονότητες (Μπαχρέιν), μπήκαν κι αυτές στο μέτωπο της “Άνοιξης”, δηλαδή στο μέτωπο με το οποίο η Ρωσία άλλαξε προς όφελός της την ισορροπία δυνάμεων στην καρδιά του Τρίτου Κόσμου.

Στην Υεμένη, λοιπόν, ο φιλοδυτικός εθνικιστής Σάλεχ πουλήθηκε ωμά, όπως και οι άλλοι ομόλογοί του τύπου Μπεν Άλι και Μουμπάρακ, από τους Αμερικάνους ιμπεριαλιστές και ειδικά από τη φιλορώσικη κλίκα Κλίντον - Ομπάμα και έπεσε το 2011-12. Οι Αμερικάνοι, που είχαν μεγάλη παρουσία στη χώρα, καθώς αυτή αποτελεί άντρο της Αλ Κάιντα στην Αραβική Χερσόνησο, στήριξαν ως διάδοχη λύση, μαζί με τους Σαουδάραβες, τον επίσης κοσμικό Χάντι, ο οποίος όμως δεν είχε τη

στήριξη του Σάλεχ, που θεωρούσε τη νέα εξουσία “πούλημα εκ των έσω”.

Στο μέτωπο της υεμενίτικης “Άνοιξης” (στην ουσία χειμώνα), συμμετείχαν και οι Χούδι, δηλαδή η οργάνωση Ανσάρ Αλλάχ (Υποστηρικτές του Θεού), στημένη στα πρότυπα της Χεζμπολάχ από τις τάξεις των σιτών (ζαϊντιτών) μουσουλμάνων της βόρειας Υεμένης. Αυτή ενώ υπήρχε από το 1992, μέχρι το 2003 έπαιξε στο επίπεδο μιας οργάνωσης διατήρησης της τοπικής μειονοτικής κουλτούρας, χωρίς μαχητικά ισλαμιστικά χαρακτηριστικά. Ξαφνικά, και αμέσως μετά την άδικη και προβοκατόρικη εισβολή των ΗΠΑ στο Ιράκ, βγάζουν - προφανώς υπό ιρανική προτροπή και καθοδήγηση - τη γραμμή “Θάνατος στην Αμερική, Θάνατος στο Ισραήλ, Κατάρα στους Εβραίους, Νίκη στο Ισλάμ” και ξεκινούν ένοπλη εξέγερση με αντιδυτικά χαρακτηριστικά για να επιβάλουν χεζμπολαχίτικη δικτατορία. Ο Σάλεχ τους κυνήγησε και τους περιόρισε με συνέπεια από το 2004 έως και το 2011, ωστόσο, προδομένος από τους δυτικούς συμμάχους του, μετά το 2012, όταν κι έπεσε από την εξουσία, προσέγγισε τους Χούδι και σήμερα οι δυνάμεις του στρατού που ελέγχονται από τον ίδιο πολεμούν δίπλα στους ιρανόφιλους ισλαμοφασίστες.

Η ρώσικη και ιρανική προβοκάτσια ολοκληρώθηκε με την ένταση των επιθέσεων της Αλ Κάιντα, που ελέγχει μεγάλο μέρος του εδάφους της ανατολικής Υεμένης όλα τα τελευταία χρόνια, δίνοντας στο μέτωπο Χούδι - Σάλεχ το πρόσχημα (ειδικά για τους πρώτους, γιατί ο Σάλεχ όντως ήταν αντι-Αλ Κάιντα) ότι πολεμούν το σουνιτικό ισλαμοφασισμό, με τον ίδιο τρόπο που το Ιράν “πολεμά” το Ισλαμικό Κράτος μέσα στο Ιράκ ή στη Συρία.

Κάτω οι Χούδι - Όχι όμως στην εξωτερική επέμβαση

Το πραξικόπημα των Χούδι που άρχισε τον Σεπτέμβριο με την κατάληψη της Σαναά και χαιρετίστηκε από τους

μουλάδες της Τεχεράνης ως “κατάληψη μιας τέταρτης πρωτεύουσας στον ισλαμικό κόσμο” (μετά την Τεχεράνη, τη Βαγδάτη και τη Δαμασκό) είναι καταδικαστέο και φασιστικό, ειδικά μάλιστα όταν πρόκειται για εξουσία της μειοψηφίας πάνω στην πλειοψηφία με τη δύναμη των όπλων, όπως δείχνουν οι αντιΧούδι διαδηλώσεις σε όποια πόλη εισέρχονται οι αντάρτες.

Ωστόσο, ήταν δουλειά των εθνικοανεξαρτησιακών δυνάμεων της Υεμένης να υπερασπιστούν την πατρίδα τους από το ιρανόφιλο πραξικόπημα. Κι αν αποδείκνυαν παστρικά ότι το Ιράν στέλνει κασόνια τα όπλα στους φίλους του Χούδι, τότε θα μπορούσαν και οι ίδιες να ζητήσουν από τη Σαουδική Αραβία και άλλες ειρηνόφιλες αραβικές χώρες αντίστοιχη ενίσχυση σε οπλισμό και πολιτική στήριξη.

Η επέμβαση όμως από τα έξω υπονομεύει και δυσκολεύει τις δυνάμεις αυτές, ενώ μια χερσαία επέμβαση της Σ. Αραβίας θα τις εμφανίσει ως εντολοδόχους ξένων δυνάμεων και θα χαρίσει στους ιρανόδουλους μεγάλες μάζες του λαού της Υεμένης.

Παρά το γεγονός δε ότι στη στρατιωτική συμμαχία που πραγματοποιεί την επέμβαση συμμετέχουν μόνο κράτη του Τρίτου Κόσμου, η πρακτική αυτή ανοίγει το δρόμο στις υπερδυνάμεις, ειδικά στη Ρωσία, για ακόμη πιο απροσχημάτιστες επεμβάσεις σε χώρες στις οποίες οι πολιτικές εξελίξεις δεν τους αρέσουν ή δεν τις βολεύουν.

Οι Χούδι, πάντως, ακόμη και μετά την έναρξη των αεροπορικών πληγμάτων, συνεχίζουν να καταλαμβάνουν εδάφη μαζί με τις σύμμαχες τους δυνάμεις του Σάλεχ, ενώ προς ενίσχυσή τους το Ισλαμικό Κράτος έπληξε δύο σιτικά τεμένη στη Σαναά, σκοτώνοντας δεκάδες ανθρώπους και άρα παρουσιάζοντας τους ιρανόφιλους υεμενίτες ως μέγα πολέμιο του σουνιτικού τύπου ισλαμοφασισμού. Είναι η ίδια μέθοδος με την οποία το Ιράν, με τη βοήθεια Ομπάμα, κατακτάει το Ιράκ ως “μέγας” πολέμιος του σουνιτικού τζιχαντισμού!

